

ره‌خنه و شیکردنه‌وهی ته‌سه‌وفناسی له کتیبی ئاغا و شیخ و ده‌ولت-ی برونسن‌دا

بوشرا قادر کاکه‌مه‌مه‌د ک‌سه‌نه‌زانی^۱

(وتاری توێژینه‌وهیی)

کاتی وه‌رگری: ۱۶ ر‌ه‌شه‌مه‌ی ۱۴۰۲، کاتی په‌ژێران: ۲ پووشپه‌ری ۱۴۰۳، ل. ۲۵۰-۲۲۷

DOI: 10.22034/JOKL.2024.140876.1365

کورت‌ه

چکیده

توێژه‌ره‌ پوژ‌ئاواییه‌کان سالانێکه له سه‌ر میژوو، زمان، کلتور، نایین و ته‌سه‌وفی کوردان به مه‌رامی تاییه‌ت توێژینه‌وه نه‌که‌ن؛ کاتیگ به‌ره‌مه‌کانیان بۆ کوردی وه‌رده‌گیرین، توێژه‌ره‌ کورده‌کان وه‌ک ده‌قی پیروژ لیبان ده‌روانن. کتیبی ئاغا و شیخ و ده‌ولت له نووسینی برونسن یه‌ک له‌وه‌انه. ئەم به‌ره‌مه‌ کتیبیکی گرینگی کوردناسیه‌ که توێژه‌رانی کورد وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی بنه‌ره‌تی پشتی پێده‌به‌ستن. پاژی چواره‌می کتیبه‌ که ته‌رخان به ته‌ریقه‌ت و ته‌سه‌وف کراوه که خۆی لقیکه له زانستی ئیسلامناسی و نیاهیاتناسی. ئەم به‌شه‌ پێوستی به شیکردنه‌وه‌یه. نوسه‌ر له بری کاری زانستی و مه‌یدانی له ته‌کیه و خانه‌قاکانی کوردستاندا و چونه‌وه سه‌ر سه‌رچاوه و به‌ره‌می عارفه‌کان، ته‌نیا چه‌ند نمونه‌یه‌یه‌کی که‌می وه‌رگرتوه و گه‌شتاندوه‌یه‌تی و به‌په‌شته‌به‌ستن به‌ قسه‌ی که‌سانی نه‌ناس و سه‌رچاوه‌ی نادیار، ئەم پاژه وه‌ک راپۆرتنوسین له ناو توێژینه‌وه‌ کۆمه‌لناسیه‌که‌یدا جی‌ده‌کاته‌وه؛ جگه له‌مانه له میانه‌ی روانینه‌که‌یدا توشی هه‌له‌ی زانستی و لانگییری نوسین و خه‌وشی گه‌شتانن بۆته‌وه. ئەمه‌ش له‌وه‌ دیدوه‌یه‌ که ر‌استه‌وخۆ له روانگه‌ی کۆمه‌لناسیه‌وه بێ زانیاری ته‌واو و دروست له سه‌ر ته‌سه‌وف و به‌په‌شته‌به‌ستن به سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ی پوژ‌ئاواییه‌کانی پێش خۆی توێژینه‌وه‌که‌ی نه‌نجام داوه، ئەمه‌ش وای کردوه له به‌های زانستی و میژوویی و متمانه و نه‌مانه‌تی زانستیدا پشت به‌و زانیاریانه نه‌به‌سه‌رتن.

وه‌سه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: ته‌ریقه‌ت، پوژ‌ه‌لاتناسه‌کان، ته‌سه‌وفناسی، برونسن، ره‌خنه

واژگان کلیدی: طریقت، شرق شناسان، عرفان‌شناسی، برونسن، نقد

۱- پیشه‌کی

۱-۱- ناساندنی کتیبه‌که

کتیبی ئاغا و شیخ و ده‌وله‌ت له نووسینی «مارتن فان برونسن» ه. ئەم کتیبه له بنه‌ره‌تدا توژیینه‌وه‌یه‌که بۆ تیگه‌یشتن له چۆنییه‌تی دروستبوونی بزوتنه‌وه‌ نیشتمانی و راپه‌رینه‌کانی کورد له چوار پارچه‌ی کوردستاندا، به‌لام به‌شیک کتیبه‌که تهرخانکراوه بۆ نیشاندانی شیخ و بنه‌ماله‌ی شیخان و رپبازه سو‌فیگه‌ره‌کان؛ به‌لای ئیهمه‌وه ئەم به‌شهی جینگه‌ی تیرامان و تیبینییه، چونکه دواتر بۆته بنه‌وانی کاری زۆر توژی‌ره‌ی تر که کتومت باسه‌کانی خۆیانیان پێ ده‌وله‌مه‌ند کردووه. ئەم به‌ره‌مه‌ نه‌ک ته‌نیا له‌ بواری میژوو، ئایینناسی، سیاسه‌ت و کۆمه‌لناسیدا، به‌لکو له‌ بواری ئەده‌بیاتی ته‌سه‌وفیشدا بۆته له‌مپه‌ر و کیشه‌ له‌به‌رده‌م تیگه‌یشتن له‌ خودی ته‌سه‌وفی کوردانه‌یشدا پینکدیڤی. کتیبیکه‌ که بریاری پیشه‌خته‌ی نادروست سه‌باره‌ت به‌و دامه‌زراوه‌ پۆحییبه‌ له‌ زهینی توژی‌ره‌راندا ئەچه‌سپینێ. توژی‌ره‌رانی کورد بێ بیرکردنه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ئه‌وه‌ بکه‌ن ئه‌وان خۆیان له‌و جوگرافیا‌یه‌دا ده‌ژین که سو‌فیگه‌ری کوردی تیدایه، راسته‌وخۆ به‌ره‌مه‌می دووره‌ده‌ستی ئه‌وانی تر وهرده‌گرن و توژی‌نه‌وه‌کانی خۆیان پێ بونیاد ده‌نینن؛ کورد له‌ میژوه‌ و تویه‌تی خاکی دوور کیمیا‌یه.

چونکه‌ ماوه‌ی سالانیکی زۆره‌ له‌ هه‌ندیک به‌شی زانکۆکاندا وه‌ک پرۆگرام ئەم کتیبه‌ به‌ وانه‌ ده‌وتریته‌وه، له‌م توژی‌نه‌وه‌دا هه‌ول دراوه‌ خه‌وشه‌کانی میتۆدی لیکۆلینه‌وه‌که‌ له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و سه‌رچاوه‌ و پیشینه‌ی مه‌عریفیی سه‌باره‌ت به‌ سو‌فیزم و ته‌سه‌وف به‌ گشتی و ته‌سه‌وفی ناو کورده‌کان به‌ تایبه‌تی بدۆزریته‌وه. پێسته‌ راستکردنه‌وه‌ بۆ ئه‌و بۆچوون و تیروانینه‌ بکریته‌ که رۆژئاوا‌یه‌کان سه‌باره‌ت به‌ هه‌ر یه‌ک له‌ لایه‌نه‌کانی کۆمه‌لگای کوردی هه‌یانه‌ که ئەم توژی‌نه‌وه‌ به‌شی ته‌سه‌وفناسی و دۆخه‌ رۆحانییه‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆیه‌.

کاره‌که‌ی برونسن له‌و جیه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات، که‌ وه‌ک زۆریک له‌ گه‌پیده‌کانی تر، سروشتی دل‌ر‌فینی کوردستان و مێواندۆستی کورده‌کان (به‌ تیروانینی ئه‌وان ئەمه‌ جو‌ریک له‌ سادیی و ساویلکه‌ییه‌، نه‌ک سروشتی بێخه‌وشی رۆژه‌لاتیانه‌)، سه‌رنجی راده‌کێشن و بریار ده‌دات پ‌سپۆرییه‌که‌ی له‌ بواری زانستی فیزیاه‌ بگۆریت بۆ کۆمه‌لناسی و خولیا‌ی کارکردن و تیگه‌یشتن له‌ کورد ده‌که‌وتیه‌ سه‌ری. بۆیه‌ زه‌ماله‌یه‌کی خۆیندن وهرده‌گریته‌ و بۆ ماوه‌ی دوو سال (۱۹۷۴-۱۹۷۶) له‌ پارچه‌کانی کوردستان به‌ زۆریش کوردستانی تورکیا ده‌مینیته‌وه‌ و توژی‌نه‌وه‌که‌ی ده‌نوسیت.

تیروانینی برونسن وه‌ک هه‌ر رۆژئاوا‌یه‌کی تر بۆ بابه‌تی کوردناسی، له‌و دیده‌وه‌یه‌ که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد هێشتا که‌ ره‌سته‌یه‌کی خاوه‌ و که‌م ده‌سته‌بۆ‌براه‌وه، ده‌توانیت میژووی کورد و نه‌ته‌وه‌ی کورد، وه‌ک نمونه‌ تاقیکردنه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بکریته‌ و یه‌ک به‌یه‌کی تیۆره‌کانی خۆیان پێ پراکتیک بکه‌ن.

بوومە عەوداللىكى ئەو تىۋورىيەنى خەرىكى دۆزىنەۋى تالى پىۋەندىي نىۋان راپەرىنى جوتىران و بزۋوتنەۋى عىسايبانە و خەباتى نەتەۋايەتى و ھەستى چىنايەتى بون. پىمابوو مېژۋوى كورد چىتىرىن تاقىگىيە بۇ زۆرىيە ئەو تىۋورىيە، چونكە كوردستان تەنھا نالەم سەدەيەدا، چەندىن راپەرىنى جوتكارانى شەقلى نەتەۋانە و كرۆك دادۋەرئەي بە خۇبەۋە دىتۋە (برونسىن، ۱۹۹۹: ۱۴).

لەم دىدەۋە پاش مانەۋى لە مالى ناغايان و شىخاندا، توژىنەۋەكەي لە شىۋەي راپورت و گوزارشت دەنوسىت. نەخشەي كىتەبەكەي لە دەروازىيەك و شەش بەش پىكھاتۋە. لە سەرتلەكە دا سەبارەت بە چۈننىيەتى كارەكەي و سنوور و بەكارھىننى سەرچاۋەكان داۋا، بەشەكانىش كە ناۋەرۋكى كارەكەيىن، بەم سەرنانوانەۋەن: (بىرىك زانىبارى گىشتى لە بارەي كوردستانەۋە، ھۆز، سەرەكھۆز، ئەو دەستەۋتاقمانەي سەر بە ھىچ ھۆزىك نىن، ھۆزەكان و دەۋلەت، شىخ و سۆفى و پىۋاننى نوورانىي و سىياسەتمەداران، راپەرىنەكەي شىخ سەعەد، دوا سەرنجەكان).

ئەو بەشەي كە پەيۋەست بەم توژىنەۋەيە، بەشى چوارەمە كە لە بەر رۆشنايى كارەكەدا خەسارناسى كىتەبەكە لە چەند رۋويەكەۋە دەخەينە رۋو. لە بىر نەچىت، ئەم كارە سەرەتاي كارى برونسە؛ ئەو دەمەيە كە تىگەيشتن و ئەزمونى لە گەل تەسەۋفدا نىيە، ئەمەش پاساۋىكى باشە بۇ ئەو ھەلە و كەموكورتىيەنى تىكەۋتۋە؛ چونكە ئىستا پەنجا سال بەسەر نووسىنى ئەم كىتەبەكەدا تىپەرئۋە و پىمان وايە تىروانىنى ئەۋىش بۇ زۆر بابەتى رۆحىگەرى و عىرفان گۇرايىت؛ بەلام رەخەنەكان لەو جىيەۋە پىۋىستىن تا توژەر و خۆنەرى كورد، بە متمانەۋە تەماشاي ھەر دەقىك نەكات كە لە بارەي تەسەۋفناسىيەۋە بىت. ئەم توژىنەۋەيە بە پى مېتۇدى تەۋاۋارى لە پال مېتۇدى ۋەسفى ئەنجامدراۋە.

۱-۲- پىشىنەي توژىنەۋە

سەبارەت بە كارکردن لە سەر تەسەۋفى كوردى، لەم سالانەي دوايىدا زياتر لە رۋانگەي ئەدەبىياتەۋە بوون، بەو جۆرەي لە پىناۋى نىشاندانى ئەدەبىياتى شاعىرىك دا كە خۆي سۆفىيە و بەرھەمەكانىشى سەر بە تەسەۋفە، بەشى زۆرىنەي كارەكەيان بۇ ناساندنى تەسەۋف تەرخان كوردوۋە و دواترىش باسى ئەو رېبازەيان كوردوۋە كە شاعىرەكە پىۋەي پابەند بوۋە؛ بۆيە ئەم كارانە ئەگەرچى نمونەيان زۆرن، بەلام لەو رۋانگەۋەي باسى تەسەۋفە لە پىناۋ ئەدەبىيات دايە نەك خۇدى خۆي، نايىتە پىشىنەيەك بۇ ئەۋەي ئىمە قسەيان لەبارەۋە بكەين؛ بەلام ۋەھاش بە خىرايى ئاماژە بە چەند كارىك دەدەين:

- شىعەرى ئايىنى و سۆفىگەرى لە شىعەرە كوردىيەكانى مەحويدا، ئىبراھىم ئەحمەد شوان (شوان،

- رهنه‌گدانه‌وهی که سیتی و دنیا بینی حه‌للاج له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا به تایبته لای مه‌حوی و حافزی شیرازی، سه‌بور عه‌بدولکه‌ریم (عه‌بدولکه‌ریم، ۲۰۱۴).

- مه‌حوی له نیوان زاهیرییه‌ت و باتینییه‌ت و سه‌رچاوه‌کانی عیشق و وینه‌ی مه‌عشوقدا (مه‌لا، ۲۰۰۳) ئەمه یه‌کیک له گرینگترین نامه‌کانی ئەم بواره‌ش کاره‌که‌ی ئەحمه‌دی مه‌لایه له باره‌ی عیرفانییه‌تی رۆچووی ناو شیعره‌کانی مه‌حوییه‌وه.

- سۆفی و سۆفیگه‌رتی، کاریگه‌ری ئید و کلتوره نائیسلامیه‌کان له سه‌ر سۆفی و سۆفیگه‌رتی ئیسلامی له نووسینی له‌تیف هه‌لمه‌ت (هه‌لمه‌ت، ۲۰۰۹). ئەو پێی وایه له ناو کۆمه‌لگای کوردیدا سۆفیگه‌ری بوونی نییه و شاعیری سۆفیشمان نییه، به‌لام ئەم کتێبه و تیروانینه‌کانی نوسه‌ر، به‌حوکمی رها و مۆردان له دوا بریاریدا، خۆی ده‌بینیته‌وه، لیکۆلینه‌وه‌که نه ده‌چیته چوارچۆوی لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویییه‌وه، نه تیروانینی بابته‌ی، به‌لکو له چوارچۆوی هه‌لسه‌نگاندنی خودی و به‌راورکاری نابابه‌تیدا ده‌مینیتیه‌وه.

ئهو‌هی ده‌مینیتیه‌وه کاری رۆژه‌لاتناس و رۆژئاواییه‌کانه، که زۆرینه‌یان کاره‌که‌یان له باره‌ی خودی ته‌ریقه‌ت و ته‌سه‌فه‌وه‌ نییه و کاری ئەوان به‌گشتی ئاینناسی یان مرۆفناسی نییه، به‌لکو یان راپۆرتی سیاسی و سه‌فه‌رنامه و یاده‌ریین، یان توێژینه‌وه‌ی سیاسی و کۆمه‌لناسینی کۆمه‌لگای کوردین. له میان‌ه‌ی کاره‌که‌شیاندا وه‌ک چۆن باسی کولتور و دابونه‌ریت کراوه، وه‌هاش باسی دینداری و ته‌سه‌ف و شیخایه‌تی کراوه، ئەوانه‌یان که ده‌وله‌ته‌کانیان چاویان بریوته کوردستان، له روانگه‌ی ده‌وله‌مه‌ندی و مولکداری و سامانه‌وه ته‌ماشای سۆفیگه‌ریان کردووه، هه‌ندیکه‌ی دیکه‌شیان له رووی خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی و شۆرش و کاروباری سیاسییه‌وه. بۆیه پاش ته‌ماشاکردن و وردبوونه‌وه لێیان ده‌بینین له پێناو ناساندنی کوردا وه‌ک ئهو‌هی که هه‌یه کار نه‌کراوه، به‌لکو مه‌رامی سیاسی و تایبته‌تی له پشته‌وه‌یه.

ئهو بابته‌ کوردناسییانه‌ی له باره‌ی کورده‌وه نووسراون، له هه‌موو بواره‌کانی زمان و ئەده‌ب و کولتور و ئاین و کۆمه‌لگاوه

به‌ره‌می ناوه‌ندی فه‌ره‌نگی کوردی نییه و له‌به‌ره‌مه‌نانی ئه‌ویش نییه؛ به‌لکو پێشتر به‌پێی ستراتژییه‌کی دامه‌رزاوه‌ی ده‌وله‌تی و ناده‌وله‌تی، به‌تایبه‌تی ده‌وله‌ته‌ مه‌زنه‌کانی وه‌ک: روه‌سیا، فرانس و ئینگلیستان وه‌ک به‌شیک له زانین و ناسین، یان مه‌عریفه‌ی سه‌ر به‌ به‌رژه‌ده‌ندی و گوتاری سیاسی و کولتوری ئەوان بایه‌خ به‌ کورد و زمان‌ی کوردی دراوه (ئه‌حمه‌د، ۱۴۰۲: ۳۰۰).

یجگه‌ له‌وه‌ی راپۆرت و گه‌شتنامه و توێژینه‌وه‌کانیان سوودینکی زۆری بۆ ده‌وله‌تانی رۆژئاوا به‌ تایبته‌ ئینگلیزه‌کان له دانانی نه‌خشه‌ی جوگرافی و سیاسی ئەم ناوچانه‌دا هه‌بووه، زۆرچا کوردیان

وەک چەتە و پڕیگر و دز و تەلەکەچی باسکردووه؛ لە کاتییدا لە مالهەکانی ئەوان ماونەتەوه و خزمەتکراون و پڕیزیان لینگیراوه، بۆ نموونە: دەتوانین بچینهوه سەر گەشتەکە ی فریزەر (فریزەر، ۲۰۲۰: ۸).

- کورد و کوردستانی واسیلی نیکیتن کە بە باوکی پۆژەهەلاتناسەکان ناسراوه، لە دوانزە بەش پینکەتووه و بەشی یانزەهەمی تایبەت کردووه بۆ ژبانی مەعەنەوی و پۆحانی کوردەکان و ئایینزاکانیان، لە میانەشیدا باسی تەسەوفی کردووه (نیکیتین، ۱۳۷۸). کارەکە ی لە گەلیک ڕووه لە کاری توێژەرەکانی دیکە باشتره، تیگەیشتنی بۆ بابەتی پۆحانی و دینی لە نوسەرەکانی دیکە زیاترە و ئاگاداری وردی زمان و ئەدەبیاتی کوردییە.

- کتیبی کورد تورک عەرەبی سیسیل ئیدمۆنس، لە چوار بەش پینکەتووه؛ لە بەشی یەكەمدا لە پاژیکدا لە بارە ی شیخەکان و ساداتەوه دواوه و لە میانەشیدا باسی سۆفیگەری کوردانە ی کردووه (ئیدمۆنس، ۲۰۰۴). ئەم کارە سەبارەت بە تەسەوفناسی، نازانستیتین کاری پۆژناواییەکانە کە لەو پەڕی مەرامی خۆیەوه تەماشای تەسەوف دەکات، ئەوەش پەییوەندی بە باری سیاسی ئەو دەمەوه هەیه کە ئەو نیراوی دەولەتی ئینگلیزە و لە بەرامبەریدا ئەندامیکی تەریقەتی قادری کە مەلیک مەحموودە، شۆرش دەکات و حوکمەتی کوردی ڕادەگەیهنیت، بۆیه بە هەموو چەشنیک و پێنەکی ناشرین و شیواو و بەدرۆ هەلبەستراو دەخاتەرۆو سەبارەت بە تەریقەتیکی ناو کوردەواری کە قادرییە و لە میانە ی توێژینەوه کەدا ئاماژە ی پینکراوه.

۲- تەسەوفناسی

عیرفان یان بە مانای ئیسلامییەکە ی: تەسەوف، بابەتیکی مەرۆییە و لە سەرەتای دروستبوونی مەرۆقایەتیەوه هەبووه و لە شیوە و فۆرمی جودادا خۆی بەیان کردووه. هەندیک جار لە هەناوی دینەکانەوه سەرچاوه ی گرتووه، چونکە هەندیک ئەرکی پۆحانی سادە هەن، دینەکان لە گەڵ شەریعەتدا بە تاک و کۆمەلگای دەیبەخشن، بەلام دواجار ئەرکی ئەم ئایینانە ئەویە کە خۆت و خودات پێدەناسین، فیری بەرگریت دەکەن، تا دەمریت و ڕزگاریت بە مردن دیتە دی. بەلام کەسانیک هەن بە هۆی کە شفی توانای مەرۆقەوه دەزانن کە مەرۆف دەتوانی غەریبی خۆی لەم دنیایە مەرگاوه و ژینە مەوداتەسکەدا کۆتایی پێینیت؛ بەهۆی زانیین و مەعریفەیهوه دەتوانن بگەن بە حەقیقەتی بوون و پەردە لە سەر نەزائراوهکان لابەن، ئەمەش ئەو ڕینگەیهیه کە بە عیرفان، تەسەوف، ڕینگە ی پۆحی، میعراج... هتد ناوی براوه (کەسنەزانی و بەرزنجی، ۲۰۲۳: ۱۰).

تهنانهت به تهماشاگردنی هه موو دینه کان، له دینه زۆر سه ره تاییه کانی ناو هۆزه سه ره تاییه کانه وه بگره تا دینه ئاسمانی و زه مینییه کان ده بئینین پهوتی عیرفانی خۆیان ههیه که له هه موویاندا دهوتییت: نه زموونی عیرفانی، مرۆف ده خاته په یوه ندیییه کی راسته و خۆوه له گه ل راسته قینه ی ره ها (حه قیقه تی موتله ق) دا. ئەم په یوه ندیییه ش به گشتی به دوو شیوه په سن ددهن: یه که میان شهوود و ماریفهت، دووه میان یه کبوون و فهنا (اسپنسر، ۱۴۰۰: ۴۲۷). بهم لیورد بوونه وه، تیده گهین عیرفان هه ولئیکی زیاد و رژدی رۆحیی ئاده میزاده که ده زانیت بوویه کی مه رگاوه ری براویه به گه یشتن به بوویه کی بلندی هه رمانی هه تاهه تاییه که خاوهن ده سه لات و سۆزه.

لیکۆلینه وه له م باسه، به عیرفانناسی یان ته سه و فناسی ناسراوه که وه ک لقیکی ناو ئیسلامناسی کاری شروقه و لیکنانه وه و تیگه یشتنه له و دامه زراوه رۆحانییه ی که سه ره تاکانی په یدا بوونی له نیو ئیسلامدا بۆ قۆناغی زوه دگه راییه ده گه رینینه وه و هه ندیک له که سیتییه دیاره کانی سه ره ده می پیغه مبه ر (د.خ) وه ک سه لمانی فارسی، نه بووزه ر غه ففاری و وه یس قهرنی به سۆفی داده رین، لای هه ندیکی دیکه ش خودی پیغه مبه ر جگه له وهی رابه ری سۆفیانه، خۆیشی سۆفی سا و ده رویش مه شره ب بووه، به قسه و کرده و ته نانهت خه لوه و چله یشی کیشاوه له نه شکه وتی حه رپرادا و بناغی زوه دانییهت و سۆفییه تی له وه وه یه (بدوی، ۱۳۸۹: ۱۶۹). مه لا عه بدولکه ریم موده رپیس (موده رپیس، ۲۰۱۰: ۶۴) له م باره یه وه و له په سنی نه و نیراوه دا ده لییت:

دائه نیشته وه کو ساحب و یقاران   نه نه که وته پيش له رپیزی یاران
له ری رۆیینا بۆ پاش و بۆ پيش   فه رقی نه نه کرد شای مه شره بده رویش

دیاره کارکردن له سه ر ته سه وف و عیرفانی ئیسلامی دژواره و کاریکی وردی دهوت؛ چونکه ویرای سیما گشتی و یه کیتییه ره سه نه که ی، به پیی ئایینزا، جوگرافیا، شار و گوند، نه ته وه و کولتور، ناسنامه و زمان ده گۆریت. ئەمه جگه له وهی له په یوه ندی له گه ل فه لسه فه، که لام، زانست و نه فسانه دا شتی دیکه ی لیته لده هینجریت و قوتابخانه ی عه قلی و نه قلی و چه شه یی و ئیشراقی لی په یدا بووه. ئەم لقه کار له سه ر ته سه وف ده کات به هۆی یه که پیکه یته ره کانی خودی ته سه وه فه وه، له لایه کی تره وه به پشت به ستن به میژوو، به ره هه می سۆفییه کان، ناداب و هه لسوکه وتیان تویر دینه وه ی خۆی بونیاد ده بییت.

تویر دهرینک بیهوت کار له سه ر ته سه وف بکات بۆ نمونه له ناو نه ته وه ی کوردا، به هۆی لیورد بوونه وه یه وه ده بیته هه ست به جیاوازی و پته ویی رۆحیگه ری بکات، هه ست به جوړنک له خاکه راییه و ساده یی و ره سه نییهت بکات، به و پیه به سرشت کورد نه ته وه یه که گه لیک ره سه نییه تی

تېدايە، بۇيە كاتىك دەيتتە سۆفى، كوردانە و رەسەنانە نەك وەرگىراوانە و خوازراوانە، رېبازەكە دەگرىت و ناۋىتەي كۆلتوورى دېرىنەي خۆى، بە گۆرانى و مەقام و ھەلپەركى و شىعر و غەزەل دەكات. پەيوەندىشىان لە گەل نايىنزاكانى ناۋچەكە و نايىنەكانى دىكەدا كە خالى ھاۋبەشىان زۆرن، گەلىك پتەۋە.

بەم جۆرە دەبىنن تەسەۋفناسى، كارەكەى لە سەر چىيەتتە، نەك چۆن دەرەكەۋتن. واتە پەى بردن بە جەۋھەرى تەسەۋف، ھەر توپۇرەرىكش كە لە روانگەيەكى دىكەۋە لە تەسەۋف برۋانئىت، (بۇ نمونە كۆمەلناسى يان دەرووناسىي) پىۋىستىيەكى زانستىيە پىشتەر تەسەۋف لە روانگە جەۋھەرىيەكەۋە بناستىت، ئەۋجا خويندەنەۋى دىكەى بۇ بكات. ئەمەش ئەۋ گرتتەيە كە برونسن ھەببىۋە لە دەمى نووسىنى ئەۋ بەشەي كىتئەكەدا كە تەۋەرى سەرەكەي ئەم توپۇزىنەۋىيە.

۳- پەخنە و خەسارناسىي تەسەۋفناسى

۳-۱- نازانستى بوون و راپۇرتنووسىن:

ئەم كىتئە بە راي فەرھاد پىربال «خويندەنەۋىيەكى قوۋل و وردىننەۋى كۆمەلى كوردەۋارىيە بە چاۋى كوردناسىكى رۇژئاۋايى. بۇچوون و رۋانىنەكانى، توندوتىژن، پەخنەگرانەن، ئەگەر لە گەلى بىن يان دژى بىن فەرق ناكە. ئەۋەي پىۋىستە ئەمەيە: ئەم كىتئە پىۋىستە ھەموو كوردىك بىخوينتەۋە، بە تايەتتەش سىياسىيەكانمان» (پىربال، ۲۰۰۶: ۱۵۷). ئەگەر ئەۋ قسە بۇ بەشەكانى دىكەى راست بىت، كە پىسپۇرى ئىمە نىيە، ئەۋا بۇ بەشەكەى تەسەۋفناسى، تەۋاۋ پىچەۋانەيە و لەۋ رۋەۋە كارەكە توندوتىژ، چونكە ناگادارى رەۋتى تەسەۋف نىيە، بۇيە بە تەبىعەتى حال كەسكىش ناگادارى بوارىك نەبىت، قەسەكانى رەمەكى و نازانستى و نارپەۋا دەبن.

برۋنسن لە بارەى كارەكەيەۋە دەلىت: مېژۋوى كورد باشتىن تاقىگەيە بۇ بەكارھىنانى تىۋرە كۆمەلناسىيەكان، بەلام لەۋ شوئەۋەي باسەكەى بە زانست دەزانئىت، ۋەك راپۇرت نووسىن دەمىنئەۋە؛ چونكە ھەر خۆى لە خەۋشى كارەكەيدا باسى ئەۋە دەكات، زانىارىيەكانى زارەكىن و بەھۆى پىچرپىچرى مانەۋەي لە شوئەكاندا، زانىارىيەكانى كال و رىككەخراۋن. بۇيە ۋەك دەبىنن بۇ پىركردنەۋەي ئەۋ كەلىنە، ھەلئىنجانى خودىي دورور لە بابەتى بوونەۋە، كارەكەى گەياندۆتە ئەنجام. ئەمەش ئەۋ شوئەيە كە خۆى ناچار دەبىت دانى پىدابىنئت توپۇزىنەۋەكەى سەر بە ھىچ مېتۇد و تىۋرىيەك نىيە و زياتر كۆكردنەۋەي زانىارى زارەكى و دەمەتەقىيە، كارەكەى دەشئت يارمەتيدەر بىت بۇ دۆزىنەۋەي راستىيەكان:

كەۋاتە ئەم لىكۆلىنەۋەيەم زىتر پەيجورور و توپۇزىنەۋەيەكە كە ناتوانىت ھىچ تىۋرىيەكى پىتاقىبىكرتەۋە. تەنھا بەشىكى كەمى ئەۋ زانىارىيەكانى كۆمكردونەۋە دەشئت ياسايەكى گىشتى وايان لىپۇختەكرتت، كە

وهرام بن بۆ چکیک لهو پرسپارانهای له سهرتادا کردمانن. له گهڵ ئەوهشدا بابهتهکانی زۆر چروپرن، دیاره وهرامی گشت پرسپارنیکشی پینادرتتهوه، بهلام لایهنی کم دهتوانیت پارمهتیدهربیت بۆ دۆزینهوهی گهلهک راستی (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۹).

وێرای گرینگی باسی شیخان و پهیوهستیتی به کارهکهیهوه که له سهر بنهمای خیل و عهشهرت و هۆز و گروپ و تاقمه، نوسهر پێی وایه له سهر ئەو تهریقهتانه کم نوسراوه، لهبهر ئەوهی زانیارییهکانی سنووردان، بۆیه خۆی دههوايته سنووری باسیکهوه که هیچ زانیارییهکی پێشینهی له سهری نییه و دهیهویت خۆی وهک بنهوانی ناساندنی ئەوان بناسینیت. سهرسامی خۆشی ناشارتتهوه بۆ ئەو رێبازانه به تایبهتی رێبازی نهقشبهندی که پێی وایه خیرا بلاویونهوهی جیگای سهرسامی و تیرامانه (برونسن، ۱۹۹۹: ۲۱).

له نیو سهرسامی و زانیاریی زارهکی کۆکردنهوه و مهبهستداریتی پێشوهختهیدا، توێژینهوهیهک ئەنجام دهات و ناوی لێدنهیت: *ئاغا و شیخ و دهولەوت* که کۆمهڵناسیی خهڵکی کوردیه. بهشیکیش سهبارت به تهریقته و عیرفانی نهتهوهیهک تهرخان دهکات، تهنیا لهو پرووهوهی له سهری هیچ باس نهکراوه، ئەمهش کاریکه جیگهی رهنه و تانهگرتن، چونکه تهسهوفی کوردی بهشیکه له تهسهوفی ئیسلامی به ههموو گۆرانکاری و کوردیوونهکهیهوه، تهسهوفیش به ههر دوو لقه دیارهکهیهوه، سهراچاوهکهی له ناو تهسهوفی ئیسلامی دایه و رژاوته ناو کهلتووری کوردی «زۆرینهی ههره زۆری کوردیه موسولمان و ناموسولمانهکان سهر به یهکیک له رێبازه سوڤیهکان یان تهریقهتهکانن. پهیهندیی موسولمانه کوردیهکان، بۆ نموونه له گهڵ رێبازه سوڤیهگرییه جۆراوجۆرهکاندا ههمیشه توندتر بووه له پهیهندیان له گهڵ رێبازه تونده ئیسلامیهکاندا» (ئیزهدی، ۲۰۰۷: ۳۶۲).

کهواته تهسهوف و باسی تهریقتهی کوردیهکان، بهشیکه له تهسهوف به گشتی، لهم بارهشهوه کتیبهگهلیک له لایهن رۆژههڵاناس و ئەنسرۆپۆلیجست و ئیسلامناسهکانی رۆژئاواوه سهبارت به چیهتی تهسهوف له روانگهی عیرفان و رۆحانیهت و فلهسهفهی ئیشراقهوه نوسراون که دهیوو برونسن کهڵکی لێوهگرتبان. دیاره تهسهوف یهکیک له پێناسه ماقوولهکانی له روانگهی ئیسلامناسهکانهوه ئەوهیه که:

دیاردیهکی رۆحی زۆر گرینگه. له بنهردادا بهدیتهنایی پهیامی رۆحی پیغهمبهره، ههولدانه بۆ بهرجهستهکردنی شیوهکانی ئەو پهیامه له ژياندا به شیوهیهکی شهخسی، له رێی به ناوهکیکردنی ناوهروکی وهی قورئانهوه، میعراج که تێیدا پیغهمبهر نهینیه خوداییهکانی پیشاندرا، وهک نموونهیهکی ئەسلی دهمینتتهوه، که ههر سوڤیهک لای خۆیهوه ههولدهات بۆ خۆی به دهستی بهتیت (کۆربین، ۲۰۱۸،

بهم پروانینه بهر له‌وی له‌روانگهی سیاست و خیالیه‌تییه‌وه ته‌ماشای دیارده‌که بکریت، ده‌بیت ته‌ماشای خودی دیارده‌که وه‌ک بارودوخی ر‌وچانی بکریت که زورنیک له ئیسلامناسه‌کان وه‌هایان کردوه؛ نمونه دیاره‌کانیان لويس ماسینیون (۱۸۸۳-۱۹۶۲) له کتیبه دیاره‌که‌ی به ناوی باسوخواسی ه‌لاج (ماسینیون و کراوس، ۱۳۶۷)؛ هینری کوربون (۱۹۰۳-۱۹۷۸) دیارترین کتیبی که تیدا باسی عیرفان و تیره باتنییه‌کان و د‌و‌خه ر‌و‌حیه‌کانی ناو جیهانی ئیسلام و به تایه‌تی ئیران کردوه میژروی *فلسه‌فه‌ی ئیسلامی‌یه* (کوربین، ۲۰۱۸). ورده‌کاریه‌کانی کوربین، سه‌بارت به *فلسه‌فه‌ی ئیسلامی و ته‌سه‌وف و هاوبه‌شی‌تی ناو ئاینزا سووننه و شیعه‌کان، کاره‌کیان وا لی‌کردوه، ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌گه‌ل بو‌چوونه‌کانیشیدا نه‌بیت، به‌لام توانای ر‌ه‌تکردنه‌وی نه‌بیت، چونکه پشتبه‌ستوه به میژوو، میتود، سه‌رچاوه ده‌وله‌منده‌کانی ناو جیهانی ر‌وژه‌لات. یه‌کیکی دی له‌و نوسه‌رانه «ئانا ماری شمیل»، به‌و په‌ری وردی و شاره‌زاییه‌وه له هه‌ول بو‌خویندنه‌وی به‌ره‌مه‌کانی ناو سو‌فیزم به زمانی ر‌ه‌سه‌نی نه‌ته‌وه ر‌وژه‌لاتییه‌کان به‌ره‌مه‌کانی خو‌یی سه‌بارت به ته‌سه‌وف نووسیوه؛ دیارترین و کاریگه‌رتین کتیبی میژوو و ر‌ه‌ه‌نده‌کانی سو‌فیگه‌ری له ئیسلامدا، به سه‌لیقه‌یه‌کی جوان و زانستی زور و شاره‌زایی ته‌واوه کتیبه‌که‌ی نووسیوه، به تیبینکردنی ئه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک جار شاعیرانه باه‌ته‌کان ده‌بینت، به‌لام دواجار سه‌رچاوه‌یه‌کی بی‌خه‌وشه بو‌تیگه‌شتن له وینه گشتیه‌که‌ی ته‌سه‌وف و عیرفان (شمیل، ۲۰۲۰). ئه‌مه جگه له‌و کاره زورزه‌وه‌ندانه‌ی له سه‌ر ئه‌ده‌بیاتی ته‌سه‌وف کراون، هه‌مووشیان پیشه‌کییه‌کیان له سه‌ر ته‌سه‌وف و عیرفان و ر‌و‌حانییه‌ت نووسیوه، کاره‌کانی یی‌فگی‌تی ئیدوارد بی‌رتلیس و نیکلسون له ساغکردنه‌وی ده‌قی عیرفانی فارسیدا دیار و کارزانانه‌ن.*

۳-۲- ناشاره‌زایی له نایین و فلسه‌فه و عیرفان

پیمان وایه ئه‌و که‌سه‌ی که کار له سه‌ر ته‌سه‌وف ده‌کات، جا با کارکردنه‌که - وه‌ک له‌م چهند ده‌یه‌ی دوا‌یی دا باوه له ر‌وانگهی کۆمه‌لناسیه‌وه بیت، پویستی به‌وه‌یه پیشینه‌یه‌کی ته‌واوی له سه‌ر چهند باه‌تیکی مر‌و‌فناسی هه‌بیت که په‌یوه‌ندی ته‌نگاته‌نگیان پیکه‌وه هه‌یه؛ هه‌ندی‌ک‌جار ر‌ه‌گ‌ورپیشه‌کانیان له میژروی مر‌و‌بیدا به‌یه‌کدا‌چوون و له‌یه‌کدی خ‌ورا‌ک ورده‌گرن. هه‌ر یه‌ک له‌وانه‌ش بریتیین له: ئوستوره، فلسه‌فه، نایین، ئه‌فسانه و خورافیات، ر‌و‌حانییه‌ت و باه‌ته‌ده‌روونی و گیانییه‌کان.

کاتیک تو‌یژه‌ری بواری ته‌سه‌وف شاره‌زایی له‌مانه‌دا هه‌بوو، تی‌روانینی گشتی سه‌بارت به مر‌و‌ف ده‌بیت، وه‌ک بونه‌ورنیک که هه‌میشه له ئیو ئه‌م د‌و‌خه و زانستدا تیماوه، له هه‌ر سه‌رده‌میکیشدا به لایه‌کدا شکاندوویه‌تییه‌وه. به پشتبه‌ستن به کتیبه‌که‌ی جیمز فریزه‌ر (چلی زیرین) و باسه‌کانی

مالینۆفسکی سەبارەت بە پەیوەندی ئایین و ئەفسانە، ئەوەمان بۆ روون دەبێتەووە کە هەر توێژەرێک بە قوولێ لە ئایینەکان تیگەشیشت و بابەتیانە مامەڵەی لە گەڵ کردن ئەک نایدۆلۆژییانە، ئەوا دەتوانیت مامەڵەشی لە گەڵ ئەفسانەدا دروست و گونجاو بێت، تەنیا بە شتی پرۆپوچ و قسەیی بێ بایەخ تەماشایان ئەکات، بەلکو ژێرخانیکی رەگداری مرویین و ریشەکانی هێندە تەمەنی مروفایەتی درێژن^۲. لەم بارەووە مالینۆفسکی دەلێت:

ئەفسانە بۆ مروفی بەرای هەمان ئەوە دەنوینت کە سەرگۆزەشەمی کتیبی پیرۆز لە بارەیی دورستبۆنەووە، لە بارەیی لافاوەکەرە، لە بارەیی رزگاربۆنەووە بەهۆی لە خاچدانی مەسیحەووە بۆ مەسیحییەکی تەواو ئیماندار دەگەینێت. هەر وەک چیرۆکە پیرۆزەکان لە سرووت و ئاكارماندا دەژین و حوکمی باوەرمان دەکەن و بەسەر رەفتارماندا زالن، ئەفسانەش بۆ مروفی بەرای، تەواو وایە و هەمان ئەو رۆڵە دەبینیت (حاجی، ۲۰۱۵: ۲۰).

جۆزێف کامبلیش ئەم پەیوەندییە قوولتر وینا دەکات، ئەک هەر ئایین و ئەفسانە، بەلکو یەکیەک لە ئەکرەکانی ئەفسانە لە پال ئەکرەکانی تریدا کە (گەردوونناسی، کۆمەڵایەتییه) ئەرکی سۆفیگەریی و رۆحانییهتی ئەفسانە باس دەکات کە درککردنە بە سەرسۆرپهینی جیهان و مروف، کەشفی نەهێنییه نەدۆزاراوەکان (کەمبیل، ۲۰۰۸: ۷۵). بێ گومان تەسەوفیش هەر ئەو ئەکرەیی هەیه و بنەمای هەموو عیرفانییهتیش لە سەر ئەو فەرموودە قودسییه وەستاووە کە خودا دەفەرمویت: من بۆیه مروم دروست کرد، خەزینەیهکی شاراوە بوم، ویستم کەشفم کەن و بمدۆزنەووە (همدانی، ۱۳۹۸: ۵۳). تیگەیشتن لە تەسەوف لەم رۆووە، تیگەیشتن لە ئەفسانە کە تا ئیستاش لەو پەری سەرەمی زانستدا و مروف دەستی پێوگرتوو، یارمەتیدەدەر دەیت بۆ توێژەر تا راستەقینەیی ئەووی هەیه نیشان بدات، ئەک ئەووی ئەم دەیهووت وەها بکەوتنەووە.

کارەکی برونسن، دەبوو پەیوەست بێت بە بنەمالەیی شیخ وەک سەرۆکار و شوێرگی، بەلام وەک خۆی ئامازەیی پێدەدات (بەهۆی ئەووی کەم لە سەری نووسراو) ئەو دەست دەکات بە باسەکی و رۆوکهشی ئەووی لە ناو چینەکانی خوارەوی کۆمەڵدا هەن، دەگشتینیت، بۆ کۆی کوردستان. ئەم رۆانینەیی پەرگیرانەیه و کۆی کارەکی دەگریتەووە و باسە رۆالەتگەراکەیی بونیاد دەنیت، چونکە وەک لەبەرەمەکەدا دەردەکەوین، بێناگیی ئەو بەرامبەر بە تەیارە رۆحانی و عیرفانییه ئەک هەر رۆژەلاتییەکان، بەلکو گەردوونییەکان، یاخود برۆانەبوونی بە هیزی میتافیزیکی وەهای کردوو، کۆی پرۆسەکە لە چوارچێوەیی داشۆرین و دامالین و پساندندا باس بکات. بۆ نمونە: لە بەشی

^۲ . بەرای ئیمە ئەمە بۆ تەسەوف و عیرفانییش راستە، ئەگرچی لە بەدبەختی کورد، فریزەریش هەندێ بابەتی رۆحانی و پەیوەست بە تیغبازیی سۆفییهکانەووە بە بابەتی پرۆپوچ و فرتوفیل دادەنیت، چونکە خۆی نەیدوون (فریزەر، ۲۰۲۰: ۱۰۳).

چوارم دا، بی ئەوی ئاگاداری رېبازەکان و چۆنییه‌تی بونیاد و بنه‌مای بی‌کردنه‌وه و نه‌خشە‌ی ناو‌ه‌کی ئەو دنیا عی‌رفانییه‌ بی‌ت، کۆی زانیارییه‌ په‌یدا‌کراوه‌کانی له‌ پێ‌ناو مه‌به‌سته‌که‌ی خۆیدا که ده‌سه‌لات‌گه‌رایی شیخه‌کانه، خستۆته‌ ڕوو.

دیاره له‌ باسه‌که‌دا هه‌ر یه‌ک له‌ مانه‌ش: نه‌چوونه‌وه سه‌رمیژوو، ته‌ماشانه‌کردنی چۆنییه‌تی دروستبوون و گۆڕانی ره‌وته‌کان، نا‌کارزانی ئەو ده‌رده‌خه‌ن سه‌باره‌ت به‌ باه‌ته‌که‌. به‌لگه‌یش بۆ ئەم رینه‌زانییه‌، تیکه‌ل‌کردنی باه‌تی فه‌نا‌بوونی ناو عی‌رفان، دۆ‌ناو‌دۆ‌ن و به‌رگ‌گۆڕ‌کی ناو هه‌ندیک له‌ ئایی‌نزا و گرووپه‌ ئایی‌نییه‌کانه له‌ گه‌ل باسی دوور‌که‌وتنه‌وه له‌ عی‌رفانی شیخه‌ ده‌سه‌لات‌داره‌کان. ئەو له‌ پارچه‌یه‌ک به‌ ناوی «خوداوه‌ندیکی زیندوو» دا پێی وایه‌ عار‌فان و شیخان ویستی ده‌سه‌لا‌یه‌تی خوايه‌تیان هه‌یه و بۆیه‌ بانگه‌شه‌ی خودایه‌تی ده‌که‌ن، باه‌تی ئەنه‌لحه‌قی حه‌لاجی تیکه‌ل به‌ باسه‌که‌ کردووه. ئەمه‌ش ته‌سه‌وفنه‌ناسی و ساده‌یی زانیارییه‌کانی و تینه‌گه‌شتن له‌ عی‌رفان و بی‌نا‌گایی ئەو له‌ میژووی رۆحانییه‌ت نیشاندنه‌ن:

دیاره کۆتترین رینگه‌ بۆ خواستنی ده‌سه‌لاتی خودایی بۆ که‌سیک ئەوه‌یه، که‌ خۆی بانگه‌شه‌ی خودایی بکات. به‌لام ئاشکرایه‌ ئەوه‌ کاریکی دژوار و پر مه‌ترسییه‌، هه‌تا بۆ سۆ‌فییه‌کیش که‌ په‌یوه‌ندی به‌ خوداوه‌ندوه‌ هه‌ییت، ژیرانه‌تر ئەوه‌یه که‌ شتی ناو‌ها نه‌لێت و چاره‌نووسی حه‌لاجی له‌ پێشچاوان بی‌ت، بۆ گشت موسولمانیکی ناساییش، ئەو په‌یوه‌ندییه‌ راسته‌وخۆیه‌ شه‌ریک په‌یدا‌کردنه‌ بۆ خوداوه‌ند و گونا‌هیکی گه‌وره‌یه‌ (برونسن، ۱۹۹۹: ۹۶).

به‌شیک زۆری ئەو توێژهرانه‌ی له‌ روانگه‌ی کۆمه‌لناسییه‌وه‌ ده‌روانه‌ ته‌سه‌وف، درک به‌ باره‌ رۆحیه‌یه‌که‌ نا‌که‌ن یا‌ن نایانه‌وی‌ت بی‌که‌ن، چونکه‌ ئەوان مامه‌له‌ له‌ گه‌ل رواله‌تی باه‌ته‌که‌دا ده‌که‌ن، نه‌ک جه‌وه‌ره‌که‌ی. تیکه‌ل‌کردنی باه‌تی ئەنه‌لحه‌قی حه‌لاج، لێ‌ده‌دا نه‌ک تینه‌گه‌یشتنه‌ له‌ ته‌سه‌وف و هێنا‌نه‌وه‌ی نمونه‌ی نا‌به‌جیه‌ بۆ نیشاندانی دۆ‌خی ته‌سه‌وف له‌ کوردستاندا، به‌لکو تینه‌گه‌یشتنه‌ له‌ په‌یامه‌که‌ی حه‌لاج، وه‌رگرتنی یه‌ک وشه‌یه‌، به‌ دا‌برین له‌ چوارچیه‌ هه‌زی و رۆحی و فه‌لسه‌فییه‌که‌ی، که‌ له‌ ئیستادا سه‌دان کتیب له‌ باره‌یه‌وه‌ نووسراون و په‌یامه‌که‌ی حه‌لاج نیشان دراون، له‌ به‌های زانستی به‌ره‌مه‌که‌ی که‌ مکر‌دۆ‌ته‌وه‌، وه‌ک هه‌له‌ی زانستی که‌وتۆ‌ته‌وه‌، سه‌باره‌ت به‌ ناسینی ره‌وت و ره‌فتاری سۆ‌فییه‌کان.

چونکه‌ که‌سیک خۆ‌ئنده‌وه‌ و توێژینه‌وه‌ی بۆ ته‌سه‌وف هه‌ییت، ده‌زانی‌ت که‌ ئەم ره‌وته‌ له‌ سه‌ر بنه‌مای وه‌حدا‌نییه‌ت دروست بووه‌، ده‌یان به‌لگه‌ی سۆ‌فییه‌ مه‌زنه‌کان له‌به‌رده‌ست دان که‌ خۆیان ئاماژه‌ به‌ ره‌وته‌که‌ ده‌که‌ن، ده‌یناسین و نیشانی ده‌ده‌ن: هه‌ر یه‌ک له‌ ئیمام غه‌زالی، خواجا عه‌بدو‌لا ئەنساری، عه‌ینولقوزات هه‌مه‌دانی و له‌ هه‌ر یه‌ک له‌ فه‌رهه‌نگه‌کانی زاراوه‌ی سۆ‌فی‌میشدا، به‌ وردی باس‌کراوه‌ و وه‌ک بنه‌مای گرینگی رېبازه‌که‌ خراوته‌ ڕوو. هه‌ر یه‌که‌شیان قۆ‌ناغه‌کانی ته‌وحیدیان نیشانداده‌؛

بۆ نمونه خواجا عەبدوڵا ئەنساری سێ پلە ی تەوھید لە کتییی (سەد مەیدان) دا دیاری دەکات. یەكەمیان یەكتاوتنە كە پەییوەستە بە پڕاڵەتی شەریعەتەو و گۆکردنی شادەوئیمانە، ئەمەش تەوھیدی مەردوومی ئاساییە، بە زار ئیمانی هیناوە، بەلام مەرج نییە لە دەروون و کردەو دا وەك خۆشەویستی كە سۆفییه كان هەیانە جیبەجیی بکات.

پلە ی دووم و سێیەم یەكتابینیین و یەكتازانیینە، بەو جۆرە كەسی سۆفی بەھۆی درك و چاوی دل و موشاھەدەو درکی وەحدانییەتی خودا دەكات لە قولایی بوونییەو پە ی بە وەحدانییەت دەبات، پاشان دەگات بە مەقامی تەفرید (انصاری، ۱۳۷۵: ۱۶۴). هەر یەك لە مانە مەقامی تایبەتن بە ریگە ی سلووك كە لای سۆفییه كان بە ھەوت، ھەندیک ی تر سەد، ھەندیک ی تر ھەزار دانراون. بۆ نمونە: ھوسەین مەنسوری ھەلاج لە مەقامی تەوھیدەو دەلیت: ئەنەلھەق، كە بە پای ئەنساری دوای ئەو مەقامە، كە ئەو بە مەیدان ناوی دەبات، مەیدانی تەفرید دیت، ئەویش لە زماندا بە مانای بەفەردانان و بەتاكو تەنیادانان و بەتاكرانیین دیت، سالیك لەم مەقامەدا، لە خۆی و لە ھەموو بوونەكان دەگوزەریت و دەچیتە جیھانی یەزدانییەو، بە بیابانی ئەزل و ئەبەددا، بە سواری زانست و یەكتاپەرستی و خۆدامالین، لە ماددییات تیدەپەریت. پیغەمبەر دەفەر مویت: بکەونە پری، چونكە ئەوانە ی كە ئەھلی تەفریدن لە پیشەوین (كەسنەزانی و بەرزنجی، ۲۰۲۳: ۳۲۰).

ئێستا ئەگەر بچینەو سەر باسەكە ی برونسن، دەیینین كاتیك نمونە ی شیخ ئەحمەدی بارزان دەھینتەو، توانای جیاكردنەو ی خالە عیرفانییەكانی ناو شەتەحات و دەسلەتداریتی ناو كۆمەلگای نییە^۳؛ بۆیە ھەردووكی بە یەكجار دەخاتە ملی ریبازە سۆفییه كان بە گشتی و نەقشبەندی بە تایبەتی. لە پەراوێزیدا ئەو نیشانەدات كە شیخ ئەحمەدی بارزان لە ریگای مەلایەكەو بانگەشە ی خودایی كردو و لە بری كابە داوای كردووە روو لەو بكریت. ئەم زانیارییانە، چەندیک راستەقینەش بن، نیشانەری رەوتە سەرەكی و سیما گشتییەكە ی سۆفیزمی رۆژھەلات و كوردستان نییە. ھەرگیز بەر نمونە یەكی دیکە ی وھا ناکەوین لە تەسەوفی كوردستاندا، بەلكو ئەو ی دەبیریت خاكەپرایی رابەرەكان و نەتەوەخوازیی و بلندی گیانیانە كە ئەو خۆی لیباردووەو باسی نەكردوون.

بەلگە یەكی تری كأل وكرچی زانیارییەكان لە بارە ی رەوتە رۆحانییەكانەو ئەو یە لە پارچە ی دووەمدا لە ژیرناویشانی پەيامبەران، باس لە خواستی ریباز و ریچكە جیابووەكان دەكات كە ریبەرانیان بە شایستە ی پیغەمبەری دەزانن، بەلام بویری ئەو یان نییە ئەو رازە بدرکینن و لە بری ئەو فەرھەنگی زاواری تریان داناو:

^۳ . چونكە لە بنەڕەتا زۆریك لە وتەكانی ھەلاج و بایەزید بەستامی لە چوارچیو ی شەتەحات دان، تایبەتن بە باری رۆحییەو نەك بانگەشە دەسلەلات.

گەلەك لە رېچكە ئاينىيە جودابوۋەكان، دامەزىنەران و رېبەران و پېشەۋايانىان بە شايستەى ئەو پلەۋپايە دەزانن، ۋەلى پركىشى ئەۋە ناكەن، باسى سرووش و ئىلھامى خوداىى بكنە و ئىۋى پەيامبەر لە خۇننن، بۆيە بە فەرھەنگى دوورودرئزى ئىسلامىدا گەپراون و ئىۋ لەقەبى دىكەيان دۆزىۋەتەۋە، ۋەك: ئىمام، قوتب، بابا، مەھدى و گەلىكى دى (برونسن، ۱۹۹۹: ۹۸).

ئەگەرچى دواتر دانى پېدادەنئەت لە كوردستان ئەۋ شىۋازەى نەدىۋە، بەلام بە جورىك ئەمە ئىناگايە سەبارەت بە پلەندىتى ناۋ ئاينن و تەيارە رۇحانىيەكان، و ۋەھاي كردوۋە قسەكانى نازانستىيانە و دوور لە راستەقىنەى تەسەۋفەۋە بن، بەۋ چەشەنەى بابەتەكە ۋەك ئەۋەيە كەسىك بلىت: خواستىكى زورى خەلكى بۇ سەرۋك كۆمارى، بەلام نەبوۋنى بوئرى بۇ بانگەشەى ئەۋە، بۆتە ھۆى دروستبوۋنى چەندان ناۋى ۋەك: ۋەزىر، سەرۋكۆزىران، سەرۋك پەرلەمان، پەرلەمانتار. چونكە ئەگەر ئاگادارى فەلسەفەى ئىسلامى بوۋايە، لە پالېدا ئاگاي لە رەچەلەك و قوتابخانە جياكانى ناۋ تەسەۋف و تەنەت ئاينىزاكان بوۋايە، ۋەك دامەزراۋە تەماشاي دەكرد كە ئامانجى بلىندبوۋنەۋەى رۇحى مرۇقە لە پەستى و نزمىيەۋە بۇ بلىندى رۇح و مىعراج، ھەر يەك لەۋ پلانەش نىشانەرى ئەۋەيە ئەۋ كەسە تا چ ئاستىك رۇيشتوۋە و ناۋەكانىش نەئىنى و شاراۋەن. چونكە ئەۋ دامەزراۋەيە، مادى نىيە و پلەكان سىياسى و ئابوورى نىن، رۇحانىن و تايبەتن بە جىھانى مېتافىزىكا و بەرپۆۋەردنى كاروبارى رۇحىن، كەسىكش تىنگەيشتنى بۇ ھەر يەك لەۋ لقانەى تر نەئىت كە باس كران، ناتوانئەت جگە لە روالەت ھىچى تر لەۋ باسە ھەلئەنجەت.

ئەم دابەشكارىيە لە ھەر يەك لە دىنەكانى دىكەى ۋەك مېترابى كە ھوت مەقاميان ھەيە بە تاقىكرنەۋەى قورس و پلەى تايبەتى رۇحىيەۋە بە ناۋەكانى: قەلەرەش، ھاۋسەر، سەرباز، شىر، پارسا، خۇر، پەدر يان بابا (پروانە بەشى مېترابى لە كىتئىبى: رضائى، ۱۳۷۲). تەنەتە لە تىرە و تاقمەكانى ترى ۋەك ئىزدىيەكان و يارسانەكانىشدا ھەيە. لە تەسەۋفدا ئەمانە بە ئەمىنەكان ناسراون مەبەستىش لىي پياۋانى خۇدان كە شاراۋە و ناديارن، لە روۋكەشدا ۋەك مرۇقى ئاسايى كۆمەلگە دەنۆنن و لە دەروون و ناخدا لە نرىكانى خۇدان. لە فەرھەنگى سۆفىزىمدا ئەمانە برىتىن لە لۆمەخۋازان و مەلامەتتىيەكان، ئەۋە نىشان نادەن كە لە دەروونىاندايە، نايەلن لە روۋكەشدا پىۋەيان ديار بىت، شاگرد و قوتابىيەكانىان لە مەقامى ئەھلى جوامىرى و فتوۋەتدان (كاشانى، ۱۹۹۹: ۵۶).

مەلئەحمەد قازى پىنجوئىنى لە كىتئىبى خەزىنى جەۋاھىردا بە پشتبەستەن بە كىتئەكانى ھوجوئىرى و تووسى و سۆفىيەكانى دىكە، بە شىۋەى ھۆنراۋە ئەۋ پەيوەندىيە ھەرەمىيەى نىشان داۋە كە چلۇن لە تەسەۋفدا مرۇف پىۋىستى بە ھۆكارە بۇ گەيشتن بە پىغەمبەر كە ئەۋىش ھۆكارە بۇ گەيشتن بە خۇدا. ديارە پرۇفىسۇر كە باسەكانىان بۇ ۋەرگىراۋەتەۋە، ھەلەھالىبوون روۋىداۋە و بەۋە تىنگەيشتوۋە كە داۋاكردىنى پلەى پىغەمبەرايەتى و خودايىيە؛ لە كاتىكدا پەيوەندىگرترنە بەۋانەۋە بۇ رزگاربوون لە

داوی جهسته که سوهروه‌ده‌دی، شیخی کوژراو، گه‌لیک به وردی باسی لیوه‌کردوه له روانگه ئیشراقییه‌که‌ی خویه‌وه. هۆنراوه‌که‌ی پینجوتی به وردی و یه‌ک به‌یه‌کی رینگه‌برینه‌که‌ی هۆنیوه‌ته‌وه، چۆن به‌هۆی ده‌ستگیری مورشیدی‌که‌وه، سالیک سیفاته به‌ده‌کان له خۆی راده‌مالیت، تا‌کو ژه‌نگی دلی پاک بکاته‌وه، رینگه‌ی خۆش بکات بۆ ته‌جه‌لای خودا، له میان‌ه‌ی پاک‌ردنه‌وه‌ی سیفاته به‌ده‌کانه‌وه سیفات‌ی جوانی بۆ دیت و خۆی ده‌رازینیتته‌وه به سیفات‌ی خودایی؛ ئەم ده‌ستگیره‌یه‌ک به‌یه‌کی پله‌کانی پیده‌بریت، تا ده‌گاته پینگه‌یه‌ک که بتوانیت کاروباری ئەوانی دیکه به‌رپوه‌بات، ئەمه‌ش هیچ پینگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دیار نییه، به‌لکو شاراو و نه‌ینین، ژماره و پله و مه‌قامیان نیشان ده‌دات، و به‌وه وه‌سفیان ده‌کات (پینجوتی، ۱۳۹۱: ۱۵۱):

به‌لام ئەغله‌بیان مه‌خفی و مه‌ستورن

دایم موسته‌غریق ته‌جه‌للای نوورن

له شونیک‌ی تر دا له باره‌ی شیخایه‌تییه‌وه باس له قۆرخ‌کردن و ده‌ستگرتن به‌سه‌ر پرۆسه‌که‌دا ده‌کات، هینده‌ی ناگایانه‌یه له کۆی عیرفانییه‌ت، ئە‌گەر شتیکی وه‌های له‌باره‌ی رۆحانییه‌کانی ناو بودیزم و هیندۆسه‌ نووسیا، ده‌بووه تانه‌لیدان، به‌لام توێژهری کورد وه‌ک خۆی وه‌ریگرتوه:

... ئیدی ئەو عیرفانه‌ ناسراوه‌ی که هه‌بوو، شیخان بۆ خۆیانان قۆرخ کرد، ئەوه‌ی سه‌ر به‌هیچ تابه‌فیه‌یک نه‌بوو، ئەوه‌ی سه‌ر به‌هیچ ته‌ریقه‌تیک نه‌بوو، ئەسته‌م بوو وه‌ک مورشیدیکی رۆحانی تیپروانریت و که‌سه به‌گه‌نی بکات، هه‌ر که‌س خواستبای بیته‌ شیخی ته‌ریقه‌تیک، ته‌نها رینگه‌یه‌کی له‌به‌رده‌مدا بوو، ئەوه‌یش ئەوه‌ بوو، که شیخی ئەو ته‌ریقه‌ته، ودمی دابایه و رینگه‌ی دابا، بیته‌ موردید و مورشید ته‌ریقه‌ته‌که‌.. (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۱۸).

له‌م په‌ره‌گرافه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ئەو وه‌ک دامه‌زراوه‌یه‌کی رۆحانی له‌بابه‌ته‌که‌ ناروانیت، ته‌نانه‌ت وه‌ک ئەندام‌یک‌ی حیزبیک‌یش لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ بابه‌ته‌که‌ نییه، چ‌جای نووسینی وه‌ها بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی سانا و دوور له‌ تیپرامان. نمونه‌که‌ی له‌ نائه‌کادیمی بوون و تینه‌گه‌شتندا له‌وه‌ ده‌جیت، بلین: که‌س بۆی نییه‌ بیته‌ مامۆستای زانکۆ، مه‌گه‌ر ئەوه‌ی بیته‌ قوتایی و خۆی خۆنده‌وار بکات و پله‌کان بپریت له‌ ژیر ده‌ستی مامۆستا‌کانیدا، ئەوسا ده‌توانیت وه‌ک مامۆستا بناسریت. بۆ ئەوه‌ی که‌سینک وه‌ک رۆحانی لیپروانریت ده‌یت پله‌ی رۆحانی بپریت و ئەمه‌ شتیکی به‌دییه‌یه. رۆحانی‌بوونی ناو سو‌فیزمیش په‌یوه‌ندی به‌ پله‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌وه‌ نییه‌ وه‌ک برونسن باسی ده‌کات، به‌لکو ئەزمونیکی خودییه و په‌یوه‌ندی به‌ چرکه‌ساتی خه‌به‌ربوونه‌وه و به‌هۆش‌هاتنه‌وه‌وه‌ هه‌یه، واته‌ تیگه‌یشتن له‌م دنایه‌ که‌ فانییه و مرۆف مەرگاوه‌ره، بۆیه‌ ده‌بیت بگاته‌وه‌ به‌ هه‌رمان و دۆخی سه‌ره‌تای خۆی پیش دروستبوونی باوه‌ ئاده‌م.

بۇ وردى ئەم بابەتە دەبىت خويىنەر بېچىتتەۋە سەر دە نامە عىرفانىيەكەى سۈھرەۋەردى كە لە ھەر نامەيەكدا دۇخىكى رۈنۈكردۋتەۋە، چۈن كەسنىك ھۇشيار دەبىتتەۋە و تىدەگات جەستەى زىندانە، رۇحى سەر بە جىھانى مەلەكووتە، چۈن كەسنىك بىەۋىت پەى بە راستەقىنەى بوون ببات دەبىت مامۇستايەكى ھەبىت، ئەو مامۇستايە لە يەك كاتدا دوو جۇر وانە دەلئىتتەۋە، يەكىكىيان بۇ كالفامان و ئەھلى قالوقىلە كە مەبەست لە تيۇرزانەكانە، ئەوى دىكەيان ئەھلى حالە و تىگەبىشتن و درككردنە.

۳-۳- بەدۋاداچوون و خەوشى گىشتاندىن

يەكىكى دىكە لە خەسارناسى كارەكەى برونسن ئەۋەبە، بە ۋەرگرتنى نمونەى شاز، برىار لە سەر كۆى پروسەكە دەدات، ئەمەش بەھۇى ئەو رېنگەۋەى كە گرتۋىبە بەر بۇ باسەكەى كە بەدۋاداچوونە، چەند نمونەيەكى كەمى ۋەرگرتۋە و گىشتاندۋوبەتتى و ۋەك ئەنجامى گىشتى لە بارەى رېبازە سۇفېزمەكانەۋە خستونىيەتە رۈو. يەكىك لەو گىشتاندا نە خۇبەخودازانىنە و لە بارەيەۋە دۋاين. يا لە باسى سەبىدەكاندا، بە ۋەرگرتنى نمونەيەك لە مەھاباد كۆى زانىبارىيەكانى دەگىشتىتت و ئاۋا پىناسەى سەبىدەكان دەكات:

كەسانىكى زۇر لە ناۋ كورد دا ھەن، كە بنەجەى خۇيان دەبەنەۋە سەر محەمەد و خۇيان بەسەبىد ياخود سادات لەقەلم دەدەن و بە گىشتى كەم تۋانا و بوغزىتراۋ و لەوتىتراۋن. بۇبە دەبوغزىتراۋن، چونكە تاكە سەرمايەيان بانگەشەى ئەو بنەجەيەبە و لەۋە زىتر ھىچ شىك نابەن و گومانىش لە راستى دەكرىت و ھىچ رېزىكىيان بۇ مسۇگەر ناكات و دەيانەۋىت لە رېنگەى ئەو پەيۋەندىيەۋە، دەستكەۋتى مادى بچننەۋە (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۰۲).

لېرەدا ۋىراى لىلى سەرچاۋەكەى و نەدانى زانىبارى ورد لە بارەى ئەو كەسەى بۇى باس كردۋە، ئەو پرسىيارە دېتە نارۋە: باسكردنى سادات لە پىناۋ نىشاندانى چىنى خوارەۋەى كۆمەلدايە؟ ئەگەر ۋايە لەۋىدا شوپنى نىبە، چونكە باسى سادات دەكەيت ۋەك سەركردە، ئەگەرىش باسەكە ھى شىخانىكە كە خۇيان بە سادات دەزانن، ئەۋە كۆى زانىبارىيەكان ھەللە و قسەى پوچى خۇكردن، چونكە شىخانىكە كە بنەجەى سادات بىت، دەسەلاتدارو تەكىدارە و ئەم ناساندەنى برونسن نايگرتتەۋە.

۳-۴- لىلى سەرچاۋەكان:

ئەو زانىبارىيەنى راست و مېژۋوبىن، نامازە بە ناۋى كىتئىب، سەرچاۋە، كەسى بىنراۋ بنەمالەكەى دەكات، ئەۋانەشى كە ئاخىيونىيەتە ناۋ باسەكەيەۋە و زىاتر ھەلئىتجانى خودىين، ۋەك مەتەلۇك و نووسىنەۋەى ئەدەبى زارەكى دەلئىت: «پىاۋنىك، يەكىك، شىخانىك» بۇى باسكردم. ئەمە ھەمان كىشەى «ئەدمۇنس» بىشە، كە دواتر نمونەى لېدەھىنەۋە. لەو زانىبارىيەنى لە بارەى ساداتەۋەى دەلئىت:

یه کیک لهو سەیدانە دیتەم سەر بە تاپە فەقە مەولەویبە و نەوێ سەید ئەحمەد ناوێکە، دواچار باسی ئەو دەکات چۆن کچیکێ ڕەدووخستوو. بیگومان ئەگەر نمونە یەکێ وا هەبێت، کە گومان لە بوونی دەکرێت لە بەرناڕوونی سەرچاوەکە، ئەوا مانای گشتانن نییە، وەک چۆن سەدان نمونە باش و گرینگ هەن، ئەو هەر بەلایشیدا ناچێت، چونکە لە بەرژوێندی باسە پێشوەخت بڕیار لە سەر دراوەکە نییە. لە باسی ڕەچەڵەکێ تەریقە تەکاندا، دیسانەو قەسە یەکێ زارەکی یێنە ماو ناروون و لیلی وەرگرتوو، لە دوورە لە ئەکادیمیوون و ناسینی سۆ فیزمەو: «شێخێکی قادری دیکە، جوداوازی تەریقە تەکان و چوار خەلیەکە ی ناوھا بۆ لێکدامەو»... (برونس، ۱۹۹۹: ۱۲۲).

کام شێخ؟ ئاستی زانیاری چەند بوون، بۆ زانیارەکانی پشتراست نەکردۆتەو؟ ئەمانە پرسیارگە لیکن دەبوا یە لە توێژینەو و دەوام و لەلام درا بانایەو. وێرای زانیاریە کال و وەرگیراوەکان، بابەتە وەک رێپۆتاژ نووسین کە و تۆتەو، نەک بابەتێکی ئەکادیمی پێشکەشکراو بە زانکۆ یە. چونکە لە ناو تەسەوفی کوردانەدا گەلیک سەرچاوەی بە پێز و گرنگ هەن، شێخانیکی زۆری خوێندەواریش کە دەکرا ڕوو لە وان بکرێت بۆ راستەقینە تەسەوف، نەک وتە شێخێک بکرێت بە سەرچاوە کە لە راستیدا ئیمە نازانین شێخی کوێیە، پلەکە ی چۆنە، زانیاریەکانی تا چ ناستین، یان نەخێر نایا هەر بە راستی شێخی ناو سۆ فیزمە؟

لەو ڕوانگەوێ زۆرینە ڕۆژە لاتناسەکان کارلێکەری یەکن و بۆچوونەکانی یەکتەری دووبارە دەکەنەو، سەرەتاکە یان بۆ مستەر ڕیچ دەگەرێتەو، پاشان مێجەرسۆن، جۆن ئیدمۆنس دواتریش دەبنە سەرچاوە بۆ توێژەرە کوردەکان؛ هەرگیز پرسیار ناکەن لە راستی و دروستی نووسراوەکانیان و لە زانکۆکاندا وەک پڕۆگرامی خوێندن دەخوێنن و ئەوانەشی کار لە سەر ئەدەبیاتی تەسەوف دەکەن، پشتی پێدەبەستن. بۆ نمونە ڕووداوەکانی سالی ۱۸۲۰ کە ڕیچ لە سلیمانی بوو، بەشێکی زۆری بە ناوی کوردەو بەس کردوو، بەلام سەبارەت بە ڕووداوەکانی هەلەتانی مەولانا خالید ئەویش بە قسە و قسە لۆک باسی دەکات، دواتر ئەم زانیاریانە سۆن سوودیان لێوەردەگرێت، دوا یی لای ئەدمۆنس دەگەنە ئەو پەڕی بەتالی و بۆهەلبەستن بە ناوی سۆ فیهک وتی، پیاویک بۆی گێرامەو دەلیت: «یەکیک لە موریدەکانی نەقشەبەندی بە راشکاو ی پێی گوتم: دەبیت بزانی ت ڕووداوەکە تەواو پێچەوانە ی ئەو بوو، شیخ ماریف دوژمنی شیخ مەولانا خالید بوو» (ئیدمۆنس، ۲۰۰۴: ۱۱) پێچەوانە کردنەو قسە و قسە لۆکە ی ڕیچە لێردا، چونکە ئیدی سۆن و ئیدمۆنس پێوستیان بە دروستکردنی مێژوویەکی دیکە.

ئەم نمونە یە بۆ ئەو بوو، تا ڕهوتی کارکردنی ئەو زنجیرە نووسەرە بزانی کە بەشێکی باسی تەسەوفی کوردیان کردوو و نامازیان بە سەرۆکەکانیان داو، بە گشتیش هەر لە ڕیچەو تە سۆن و ئەدمۆنس و برونسینیش وێرای قسە و باسەکانیان مەیلانی ڕیبازی نەقشەبەندین، ئەمەش لەو ڕوانگەوێ

که پێیان وایه مه‌ولانا خالید له سه‌ر راسپارده‌ی ئینگلیز ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی هینایه‌ ناوچه‌که، هه‌ر له هیندستانیش وان‌ی تایبه‌تی وه‌رگرت، که ئەو کاته ئینگلیز به‌پۆیه‌ ده‌برد. بۆیه ئاساییه که ئەو مه‌یله‌ بۆ ئەو رێبازه‌ هه‌ییت، به‌لام ئاسایی نییه له‌و ده‌مه‌دا که تووشی دژایه‌تی ده‌بن و ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر نه‌شاره‌زایی؛ بۆ نمونه له‌م کتیبه‌که‌دا (ناغا و شیخ و ده‌لته‌ت) که ته‌ریقه‌که به‌وه وه‌سف ده‌کات: «که له‌ رووی شیرازه‌وه له‌ مافیا ده‌چیت» یان شیخ عوسمانی دو‌رووه به‌وه ناوزه‌ ده‌کات که له‌ گه‌ل شای ئێرانه و سه‌رچاوه‌ی بژیوی خو‌ی و خانه‌قای له‌ لایه‌ن ئەوه‌وه دا‌بین ده‌کریت (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۱۲).

۵-۳- زانیاری هه‌له

یه‌کێک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی تو‌یژینه‌وه‌ی زانستی ئەوه‌یه، که زانیارییه‌کانیان راست و په‌وان و باه‌تییه‌نه‌بن. دو‌ور له‌ پێ‌ودانگه‌ که‌سییه‌کان و بر‌وای پیش‌وه‌خت بر‌یارله سه‌ردراوی نو‌وسه‌ر. به‌لام زۆر جارن رێکه‌وتوو هه‌ر یه‌ک له‌و نو‌سه‌رانه‌ی که باسی ته‌سه‌وفی کوردستانیان کردوو، زۆرینه‌شیان رۆژئاوایی، که‌وتوو‌نه‌ته هه‌له‌ی زه‌قوه و زانیاری هه‌له‌یان داوه، ئەمه‌ش په‌یوه‌ندی به‌و خه‌لی پیش‌ووترووه هه‌یه که باس‌مان کرد، پشت به‌ قسه‌ی خه‌لکانی ئاسایی نه‌ناسراو ده‌به‌ستن، کنه و پشکنی ورد ناکه‌ن، به‌ یه‌ک چاو ته‌ماشای هه‌موو بازنه‌ گه‌وره‌که ده‌که‌ن؛ بۆ نمونه شتی‌ک له‌ شارنکی چکۆله‌ی باکوری کوردستان یان له‌ مه‌هابادی رۆژه‌لات ده‌بینیت، ده‌یگشتینیت بۆ هه‌موو سۆفیگه‌ری، له‌ کاتی‌که‌دا ئەمه هه‌له‌به‌کی کوشنده‌ی ناو تو‌یژینه‌وه‌ی زانستییه. بۆ نمونه نو‌سه‌ر له‌ باره‌ی ته‌ریقه‌تی قادریه‌ ده‌نو‌وسیت: «..ئهو دوو خانه‌واده‌یه (به‌رزنجی و نه‌هری) رێبه‌رایه‌تی تا‌قه ته‌ریقه‌تی ده‌رویشیی ئەو ده‌می کوردستانیشیان ده‌کرد. ئەوه بوو له‌ شاره‌کاندا هیدی هیدی ته‌ریقه‌ت به‌ره‌ کزیی و که‌نه‌فتی و پوو‌کانه‌وه ده‌چوو، ده‌روبه‌ری سالی ۱۸۰۰ ته‌ریقه‌تی قادری ئیدی نیوی نه‌ما و ده‌نگی بر‌ا» (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۳۴).

ئهم قسه له‌پێناوی ئەوه‌دا ئەکات تا باس له‌ گه‌شه‌سەندنی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی بکات که بێ‌گومان سنووره‌که‌ی سلێمانیه‌یه. به‌لام ئەگه‌ر بچینه‌وه سه‌ر می‌ژوو ده‌بینین ته‌ریقه‌تی قادری له‌و می‌ژوو‌ه‌دا له‌وه‌په‌ری گه‌شه‌ی خۆیدا‌یه له‌ شاری سلێمانی به‌هۆی شیخ ماری نو‌دی و کاک ئەحمه‌دی شیخ‌وه، مه‌ولانا خالیدیش (۱۹۷۹-۱۸۲۷) به‌ نو‌یکه‌روه‌ی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی داده‌نریت، ئەو می‌ژوو‌ه‌دا ته‌مه‌نی ته‌نیا یانزه‌ ساله‌ و له‌ خو‌یندندا سوخته‌یه هه‌ر له‌ شاری سلێمانی. ئەو سالانه‌ی که ئەو باسی ده‌کات، ته‌ریقه‌تی قادری له‌وه‌په‌ری گه‌رمو‌گه‌ری خۆیدا‌یه، ته‌نانه‌ت تا هاتنی ئینگلیزیش

ئەو گۆرپە ھەر مابوو رەنگە تاكو ئیستاش، ئەوتتا ئەحمەد خواجە سەبارەت بە دەمی حاکمیتی ئینگلیز لە شاری سلیمانی دا دەلیت:

ھەر لەو سەردەمدا لە نیو سلیمانی دا باوی دەرویشی داھاتبوو، ژمارەییکی زۆر لە دەرویشەکان لە ناو کۆلان و مزگەوتەکانی سلیمانی دا بلاویبونوو و بنکەییەکیان لە گەرەکی سەرشەقام دامەزراند بوو، ئەم مەسەلەییەش لە لایەکی دیکەو ئینگلیزەکانی خستبوو ئەندێشەو (خواجە: ۱۹۶۸، ۷۴).

نیکیتینش پێی وایە (تا دەمی نووسینی کتیبەکی) لە ئیستادا لە نیوان خێلەکانی کورد، تەریقەتی قادری بەھا و رەواجیکی فرەیی ھەییە، ئەھش رەنگە بەو ھۆییەو بیت کە خودی شیخ عەبدولقادر گەیلانی لە رەچەلەکی کوردەکان بوو (نیکیتن، ۱۳۷۸: ۴۲۰). ئەمە جگە لەوێ لە سالی ۱۸۰۰دا تەریقەتی قادری لە لایەن ھەردوو باوک و کۆرەو لە شاری سلیمانی سەرپەرشتی دەکرا، ئەو سیمایەیی ئەو باسی دەکات دوورە لە راستەقینەو (شیخەکان خەریکی سامان کۆکردنەو) چونکە ھەموو سەرچاوەکان باس لە دانایی شیخ مەرف دەکەن وەک زانایەکی خاوەن پایەیی زاھیدی دوور لە باقورقی دنیا کە ھەر لە شەستەکانی تەمەنیدا گۆشەگیر دەبیت بۆ زانست و نووسین و کاک ئەحمەد تەریقەتەکە دەباتە ئەو پەری لوتکە.

لەم بارەییەو مەلا عەبدولکەریم مودەرپیس سەبارەت بە کاک ئەحمەدی شیخ دەلیت: «پاش کۆچی دوایی باوکی، ئیتر گیانی خۆی وەققی خزمەتی موسولمانان ئەکات و بە ھەموو جوړی خەریکی دەرس و تەنەو و ئیرشاد دەبیت بە جوړی کە وینەیی لە چەرخیی خۆیدا نەبوو» (مودەرپیس، ۱۹۸۴: ۳۴۹). جگە لەوێ کۆی ئەو بەشەیی لە بارەیی تەسەو فەو، ئەو مانایە دەدات بە دەستەو، کە شیخەکان ھەلپەیی دەسلەلاتی خۆیانیانە لە سەر پشٹی دەرویشی رەشوکی و نەزان، دەیانەویت پلە خوداوەندی بۆ خۆیان پەیدا بکەن. لە کاتیکدا بەو پێییە تەریقەتی قادری لە سلیمانی و دەوروبەری شیخ مەرف و کاک ئەحمەدی شیخ رابەرین و دواتر دەپەرپیتەو بۆ تەریقەتی قەرەچواری و کەسنەزانی و تالەبانی و سۆلەیی و لقەکانی دیکە، شیخەکانیان رەمزی نەتەو خواز، ھەژارییی، دانایی و ھەکیمی بوون؛ بۆ نمونە نوسەرانی لە بارەیی شیخ مەرفی نۆدیەو دەلیت: «دەرویشیکی سۆفی تەبعی کە نارگیر و ھۆگری تەنایی و ئەوینداری کتیب، خویندن و زانست بوو و سوپاسگوزار بوو بەوێ کە ھەییەتی، کەمتر ھاتوچووی قەلاچوالانی دەکرد ھیچ کاتیک نامادەیی ئەو نەبوو سەردانی دەسپۆ و دەسلەلاتارەکان بکات» (بەرزنجی، ۲۰۱۵: ۳۶).

پرۆنسن لە باسی حال و جەزبەدا، زانیاری ھەلە دەدات، رابەرانیی تەریقەتەکە بە نزم و سووک باس دەکات؛ بۆ وینە ئەو یەک شیخی دواندوو و چۆنە تەکیەک لەوێو باسی حال و تیغبازی دەکات و شیخەکە بەو تاونبار دەکات کە ھزی لە باسوخواسی تیاترۆخانەکانە، ئەمە ھەمان شتە کە

رێچیش سەبارەت بە لادەری میرەکان و الییه‌کان باسی کردبوو، کە نوێژ تەنیا بە پڕۆلەت دەکەن و خەریکی مەیخواردنەوێ و بۆنی مەیی لە ژوورەکیان هاتوو، هەموو ئەوانەش خەیاڵ و بێرکردنەوه و شیمانە و گریمانەن، بەلام باسەکانیان پێ رازاوتەوه، ئەگەر بە چاوی خۆیان دیبايان باسیان دەکرد، بەلام بەهۆی دەربڕینی سۆزدارانە و نابابەتییه‌وه شتەکان پوون دەکەنەوه. ئەمە ئەگەرچی نازانستییه بەلام نایتتە کە مایەسی بۆ میرەکان و ئەگەر واش بێت ئەوان بە ناوی خودا و عێرفانەوه دەولەت بەرپۆه نابەن. بۆ نمونە رێچ دەنووسیت: «ئەمڕۆ بردیانینە ژوورەکی و الییه‌وه... هەر کە دەرگاکانیان بۆ کردینەوه بۆتێکی خەستی مەیی لێ بڵاوبوووه. لە سەر رەفەکانیش هەندێ شوشە و پەرداخمان بێنین، کە بەلگەیه‌کی زۆر ناشکرا بوون بۆ ئەوهی بزاین خان لەو موسوڵمانە توندانە نەبوو، کە پابەندی نایینیان بن. ئەم جیگایەشی بە تاییبەتی بۆ رابواردنە نەینییه‌کانی تەرخان کردوو» (رێچ، ۲۰۰۲: ۲۰۴).

برونسن لە باسی حالدا دەلیت: لە شینگێکم پرسی کە هەمان کێشەیی بێ ناسنامەیی و زانیاری لە خۆوهیی ئەم شیخە رەچەلە کە کە کێشە؟ تەمەنی چەندە؟ جیگەداری کێشە؟ ناسنامەیی چییه؟ ئاستی خۆبەندەواری چۆنە؟ هێچیان دیار نین، بەلام بەشیوێه‌کی رامالینی بەها و گالته‌جاری باسی ئەوه دەکات، ئەو شیخە بریسکەیی چاوی ئەهریمەنانە بووه و کۆی پڕۆسەیی حالی هەر بۆ گرینگ نەبووه، بەلکو شەیدای باسو خواسی تیاترۆخانەکانی شەوانەیی فەرەنسا و هۆلەندا بووه. ئەگەر دەقە کە وه‌ک خۆی وه‌ر بگرین باشتر مەبەستە کە پوون دەبێتەوه:

لە شینگێکم (قادی) پرسی بۆچ موریدیەکانی ناوھا خۆ بە زرک دەسمن؟ وه‌رامی دامەوه: ئەو کارە خۆی لە خۆیدا گەشتن بە بارودۆخێک پیشاندەدات کە حالی پیدەلێن و کە کەس پیدەگات. لە سەری رۆیشت و گوتی کوايه ئەو خۆی قەت نەگەشتۆتە ئەو حالە، کە بەرەکەت و میه‌ربانییه‌کی تاییبەتی خوداییه. ئەوهی دەگوت و لە چاوانیدا تروسکەیی هەستیکی ئەهریمەنانە دەریاسایه‌وه) پێنەدەچوو ئەو (فەیز و بەرەکە خوداییه) بەهێند بگرێت. هەتا هەزی بەوه‌ش نەدەکرد دەمەتەقیی لە باره‌وه بکات، زیتەر شەیدا و سەوداسەری باس و هەوالی تیاترۆخانەکانی شەوانەیی فەرەنسا و هۆلەندا بوو. واتینگەشتە مەبەستی ئەوه بێت، کە ئەوه خواستیکی خوداییه و ناچاری پەلاماردانە شمشیر و زرگیان دەکات (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۷۰).

دیسانەوه سەبارەت بە حال، کە پەیه‌وستی دەکاتەوه بە تیغبازییه‌وه، جەزبەیی قوولەوه لە باسی دەروێشەکانی سووریا و ئەمانەیی ئێرەدا دەگاتە ئەو دەرەنجامەیی کە گوايه ئەوانەیی زەرگ لە خۆیان دەدەن، قەرەبووی هەزاري و چینیایەتی خۆیان دەکەنەوه کە لە کۆمەلگادا بە کەم تەماشای دەکرین، هەر وه‌ها هەلپەنجانیکی دیکە دەکات ئەویش ئەوهیه، ئەمانە کە ئەو حالە دەگرن، رەنگە لە بنەرتەدا

په‌رکه‌م و فییان له‌گه‌ل بیټ، دۆخی په‌رکه‌م و حال له‌یه‌ک نزیکن؛ بۆیه ده‌رویشه‌کان به‌زه‌بیان دیتته‌وه به‌و که‌سانه‌ی که په‌رکه‌میان له‌گه‌له.

ئه‌گه‌ر نوسه‌ر ناگای له‌بنه‌ماکانی ته‌سه‌وف بیټ که نمونه‌کانی ئه‌و شاری مه‌باباده و له‌و ده‌مه‌دا شیخی حازری لی نییه و خه‌لیفه به‌رپۆه‌ی ده‌بات، سه‌رچاوه‌ی ته‌ریقه‌تی قادری له‌باشوری کوردستانه، ئه‌وا ده‌زانیت یه‌کیک له‌بنه‌ماکانی ته‌سه‌وف سۆز و به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیه، له‌گه‌ل مه‌ردایه‌تی و دۆستایه‌تیدا، بۆیه هیچ شتیکی نامۆ نییه سو‌فیه‌کان به‌زه‌بیان به‌هر تاکیکی ناو کۆمه‌لدا بیته‌وه و ئه‌وه په‌یوه‌ندی به‌حاله‌وه نییه، سیفاتی جوامیره‌ی که‌سی سو‌فیه و مه‌رجه تیدا بیټ. شیخ ئه‌بوولحه‌سه‌ن خه‌ره‌قانی ده‌فه‌رمو‌یت: جوامیره‌ی ده‌ریاه‌که و سی سه‌رچاوه‌ی هه‌ن: یه‌که‌م سه‌خاوه‌ت و دل‌اوی، دووم شه‌فه‌قه‌ت و دل‌و‌فانی، سیه‌م بی‌نیازی له‌خه‌لک و نیازمه‌ندیی خالق (بقلی شیرازی، ۱۳۸۷: ۵۲۶). نوسه‌ر به‌هۆی ر‌والته‌گه‌راییه‌وه که‌وتۆته ئه‌و هه‌له‌یه‌وه ده‌لیت:

جا هه‌ر به‌راستی ره‌نگه‌ بریک له‌و ده‌رویشه‌کان په‌رکه‌م و فییان له‌گه‌ل بیټ و بی‌توانایان له‌کۆنترۆل‌کردنی له‌شياندا، له‌خه‌وشیکی بی‌لۆژیسه‌وه بیټ. زۆریه‌یان فیروون زوو جه‌زه ده‌یان‌گریت. ره‌فتاریان له‌و کاته‌دا له‌ره‌فتاری په‌رکه‌م‌گرتویه‌ک ده‌چیت. ره‌نگه‌ به‌هۆی لیکچوونی ئه‌و دوو حالته‌وه جودا‌وازه‌وه بیټ، که ئیمانداران و ده‌رویشه‌کان زۆر میه‌ره‌بانانه ره‌فتار له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا ده‌کن که په‌رکه‌میان له‌گه‌له (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۷۴).

نوسه‌ر به‌ده‌ر له‌هه‌موو ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی باسی حال و سه‌ما و جه‌زه ده‌کن، ته‌نیا ئه‌گه‌ر چاوی به‌به‌ره‌مه‌کانی سوهره‌وه‌دیدا بگێزایه‌ ده‌یزانی حال له‌بنه‌ره‌ت دا چیه‌ و مه‌رامی سو‌فیه‌کان چۆنه، ئه‌و له‌نامه‌ی دۆخی مندالیتیدا ده‌لیت:

به‌شیخم گوت که سه‌ماکرد بۆ چیه‌؟ شیخ گوتی: گیان نیازی بالاچوون و به‌رزبوونه‌وه‌ی هه‌یه، هه‌ر وه‌ک مه‌لیک که بیه‌وت خۆی له‌قه‌فه‌س بینیته‌وه. قه‌فه‌سی جه‌سته‌هه‌ر ریگر ده‌بیټ و مه‌لی گیان هیز ده‌کات و پال به‌قه‌فه‌سی جه‌سته‌وه‌ ده‌بیټ و له‌جینی خۆی ده‌بیزوینیت. ئه‌گه‌ر مه‌ل هیزی زۆر مه‌زنی هه‌بوایه، قه‌فه‌سه‌که‌ی ده‌شکاند و باله‌فر ده‌بوو که ئه‌و هیزی نییه، ئاوا سه‌ر سوور ده‌دات و له‌گه‌ل خۆیدا قه‌فه‌سه‌که‌شی ده‌خولیتته‌وه. دیسان له‌م میانه‌یه‌دا ئه‌و مانایه‌ بالاده‌ست ده‌بیټ و دیتته‌ پێشه‌وه‌ که مه‌لی گیان له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریت. هه‌له‌ده‌بریت و ته‌نیا بستیک ده‌توانیت به‌ره‌و بالای به‌ریت، له‌گه‌ل خۆیدا بیات و دیسان قه‌فه‌سه‌که‌ به‌زه‌یدا ده‌کیشیتته‌وه (سوهره‌وه‌ردی، ۲۰: ۲۹۰).

۶-۳- زمانی نازانستی و لایه‌نگرانه

نوسه‌ر له‌کاره‌که‌یدا توشی لادانی زانستی بووه، هه‌ندیک جار وه‌ک واعیز و مه‌لا و چاره‌ساز قسه‌ ده‌کات، هه‌ندیک جاریش وه‌ک زانایه‌کی بی‌خه‌به‌ر له‌مرو‌ف، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تی خاوه‌ن ناگایی و ناگایی و مه‌یلدار له‌لای ئاییندا، هه‌ر بۆیه کالوکچی تیروانینه‌کانی به‌رامبه‌ر

به مروفت و کۆمەڵ و ئایین و ئەفسانە دەردەکەون. کاتیک باسی سەردانی شوێنکەوتوانی تەریقەتەکان دەکات: «وێک قەشەیه ک دەدوێت و حوکم دەکات: «..با پاش مردنیشیان خەڵکی بچنە سەر مەزاریان، مەسەله کە زیاتر گوزارە لە شیوازێکی خودا پەرستی بێ کاکل و بێ تا کام دەکات (برونسن: ۱۳۳). له باسی کەرامات و بابەتە عەقیدەییەکاندا، چەندین جار وشەى گوايه بە کار دێنێت، وە ک گالته پیکردن و له سەر هاتادا به درۆزانین باسه که پروون دهکاته: «ئەو مەرجهی که گوايه بەرە کەتێ خودایی، تەنها له رینگەى شێخەوێ دەگات، پیوستی بە بەلگەیه ک ههیه، بېسه لمینێت، گوايه ئەو شێخە به راستی له هه لێژارده نێزیکه کانی خودایه و .. (برونسن، ۱۹۹۹: ۱۱۹).

ئەوێ گرینگە بۆ ئێمە لەو بەشەیدا که په یوهسته به سو فیزمهوه، کتیبه که کالوکړج و بې بنه مایه، چەندیک نووسەر ویستووێتی بابەتە که وە ک گالته جارێ یان وە ک شتیکی رەشۆکی خوازی بێ ناگا نیشان بدات و به مەبەست وە ک خۆی دەلێت: پرووی دووهمی سو فیزم بگرت «ئەوێ په یوهندی به تەریقەتەکان و دابونە ریتیانەو هه ییت، دوو جوړی جوداوازن، داب و نهریتیکى بالا و نهریتیکى میلیانە یاخود رەشۆکیانە» چونکه بۆ توێژینه وە کە ی له باره. بې ئەوێ ناگاداری ئەوێ ییت، مەولانا خالید چەندیک بۆ ئەو له بەردلانە که چی خستویه تیبیه وە ناو رەشۆکی خوازه و نەشیوسته به لای کاک ئەحمەدی شێخدا بچیت. له لایه کى ترهوه، بهو هه موو پر وایه ی خۆی بۆ بابەتێ کەرامات و به فرو فیلزانینی، که چی که وتۆته ژێر کاریگەری کەراماتیکى شیخ عوسمانی سیراجە دینه وە که بێ گومان کەراماتى ئەو وە ک هى شێخە کانی دیکه جیى پر وای ئەهلی تهسه و فە و خەریکه دیسه لمینێت ئەوێ پرووی داوه له پرووی میژوو ییه وە ته واه و میژووی پرووداوی برانی کاره بای تاران، په یوهسته به کەرامانى شیخ عوسمانه وە؛ ئەمەش دژی بۆ چوونە کانی پێشووی خۆیه تی. ئەمەش په یوهندی به وە هه یه، لێرەدا خۆی ماوه یه کى زۆر لای شیخ عوسمان ماوه ته وە، به چاوی خۆی شتە کانی دیوه، به لām سه بارهت به باسه کانی دیکه یان له زاری رەشۆکیه وە هەر یگر توه، یان شوێنکە و ته ی ئیدمۆنز و سو ن و ئەوانی دیکه، به بریاری پێشوه خته قادری رەت دەکاته وە و لا قرتیبی پێدە کات، به لām هەر ئەو قسانه که له زاری رەشۆکی نە قشبه ندییه وە ن، له بەردلاییه تی و پرووی نهرینیبی بۆ ده خه نه پروو. سه بارهت به دوو کەراماتى شیخ عوسمان، له زاری سو فیه که وە دانیه ک باس ده کات و زۆر پیبی سه رسامه و له گەل راستیدا ده یگونجیت:

بۆی گێژامه و بهر له سێ سأل شیخ ده چیته دیدنیهی شا (راستی دەر، چونکه پاشان سۆراغم کرد، وا دەرچوو) له ژووری میوانداری شادا، گشت ئەو کورسانه ی بۆ میوان تەرخان کرابوون، کاره بایان پیوه بوو، بۆ ئەوێ هەر کەس نیازی خراپه و دەستکێشانه گیانی شای هه بییت، شا دەستپێشکەری بکات و خێرا بیکوژیت، ئەویش به داگیرساندنێ دوگمه یه کى کاره بایى که به دەسکی کورسیه که یه وە بوه. شیخ ویستویه تی توانای خۆی پێشانی شا بدات. هەر له گەل له سەر کورسیه که ی دادەنیشیت، په رچوویه ک

دهنوئیت، کاره‌بای هه‌موو تاران ده‌کوژنیته‌وه. ته‌کنیکیه‌کان چه‌نده هه‌ولده‌دهن تا بزنان هۆی کوژانه‌وهی چیه، په‌ی پێنابه‌ن. پاش چه‌ند سه‌عاتیک شیخ بۆ شا پێده‌که‌نیت و هه‌نده‌ک شتی گونجاو ده‌رباره‌ی ده‌سه‌لات و توانای ئیزدان و به‌نده‌ی ده‌لێت و کاره‌باکه‌ش داده‌گیرسینیته‌وه. ئه‌و جا شا هه‌ست ده‌کات که شیخ عوسمان یه‌کیکه‌ له‌ پیاوچاکه‌ نورانییه‌ زیندوو هه‌زنه‌کان و ئیدی هه‌موو ساڵ ده‌چیته‌ دیداری. پاشتر له‌ تارانیه‌ کم‌ بیست که‌ راسته‌ و به‌ر له‌ سه‌ ساڵ بی هیچ هۆیه‌کی ناشکر کاره‌با کوژاوه‌توه و به‌ ناکامی ئازاوه و خرابه‌کارییه‌ک له‌ قه‌له‌م دراوه. چونکه‌ که‌متازۆر رێکه‌وتی سه‌ردانی شیخی کردوه، هه‌نده‌ک موردی هه‌ردووک پێشهاته‌که‌ بیان پێکه‌وه به‌ستۆته‌وه. ئه‌مه‌ نمونه‌ی رۆوداویکی کلاسیکیانه‌یه، رۆبه‌رپووبونه‌وه‌ی هیژی دناپی، به‌رامبه‌ر هیزایی ئیزدانیی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات (برونس، ۱۹۹۹: ۲۰۰).

ئهم که‌رامه‌ته‌ له‌ و روانگه‌وه‌ی هۆی به‌ دلێیه‌تی به‌ راست ده‌گه‌رپێنیت، به‌لام ئه‌وانی دیکه‌ به‌ درۆ و گالته‌جاری.

۴- نه‌جام

زۆرینه‌ی ئه‌و رۆژه‌لات و رۆژئاواایانه‌ی کاریان له‌ سه‌ر ته‌ریقه‌ته‌کانی ناو کۆمه‌لی کورده‌واری کردوه، له‌ چوارچۆیه‌ی بابه‌تی کۆمه‌لناسیی و سه‌رژمێری ره‌وت و رێبازو و ئایین و ئایینزاکانه‌وه بووه و له‌ رواله‌ت و بریاری پێشوه‌خته‌وه بووه، به‌لام له‌ و روانگه‌وه‌ی نه‌ته‌وه رۆژه‌لاتیه‌کان هه‌میشه‌ چاویان له‌ ده‌ست و ده‌می رۆژئاواویه، بۆیه‌ زۆریک له‌ توێژه‌ره‌کانیان ده‌قه‌کانی ئه‌وان به‌ حه‌قیقه‌تی راسته‌قینه‌ ده‌زانن، له‌ کاتی‌کدا ئیدی کاتی ئه‌وه‌یه به‌ گومانه‌وه ته‌ماشایان بکه‌ین و پیداجۆنه‌وه‌یان بۆ بکه‌ین. کتیبی ئاغا و شیخ و ده‌ولت یه‌کیکه‌ له‌و کتیبانه‌ی که‌ گه‌لیک که‌موکورتی له‌ باره‌ی رێبازه‌کانی ته‌سه‌وفوه‌ تێدایه، به‌ تایبه‌ت ته‌سه‌وفی ناو کورده‌واری، ئه‌مه‌ش به‌و هۆیه‌وه‌یه، کاره‌که ئه‌کادیمی و مه‌یدانی نییه، ته‌نیا وه‌رگرتنی زاره‌کییه‌ له‌ که‌سانی ساده‌ و سانای ناو کۆمه‌ل، نه‌جامگیریه‌ له‌ سه‌ر نمونه‌ی شاناز و ناباو و گه‌شتاندنی بۆ هه‌موو ته‌سه‌وف. هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ وه‌های کردوه، ته‌سه‌وفناسی ئه‌و له‌و به‌ره‌مه‌دا، نازانستی، ناواقیعی، نارۆحی، ناکۆمه‌لایه‌تی بیت، وه‌ک توێژینه‌وه‌ش هه‌له‌ی میژوویی، هه‌له‌ی زانستی توێژینه‌وه‌ و لانه‌گری و مه‌به‌ستداری پێوه‌یار بیت.

سه‌رچاوه‌کان

ئه‌لف. کوردی:

ئه‌حمه‌د، محسین عومه‌ر (۱۴۰۲) «کودۆلۆژی وه‌ک گوتاریکی رۆژئاوایی»، پژه‌شنامه‌ ادبیات کردی، ژ. ۱۶، ل. ۲۹۷-۳۴۲.

ئیدمۆنس، سیسیل جان (۲۰۰۴) کورد تورک عه‌ره‌ب، حامید گه‌وه‌ری، چاپی سییه‌م، هه‌ولێر: ئاوێر.

ئیزدەدی، میهرداد (٢٠٠٧) چەردەیه‌ک له باری کوردانەوه، ئەمین شوان، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: سەردەم.

برونسن مارتین فان (١٩٩٩) ناغا و شیخ و ده‌لەت، کوردۆ عەلی، چاپی دووهم، سلیمانی: سەردەم. بەرزنجی: شیخ یەحیا (٢٠١٥) ته‌سەوف و رەوتی نیشتمانی، چاپی یەکه‌م، هەولێر: رۆژەللات. پیربال، فەرهاد (٢٠٠٦) کورد له دیلی رۆژەللاتناسەکانەوه، چاپی یەکه‌م، هەولێر: ئاراس. پینچوینی، مەلا ئەحمەدی قازی (١٣٩١) خەزنە‌ی جەواھیر، چاپی یەکه‌م، سەندج: شیخی. حاجی، مەلا ئەمین، جەلال (٢٠١٥) ئەفسانە و ئایین و زانست، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: مائی سوه‌ره‌وردی.

خواجە، ئەحمەد (١٩٦٨) چیم دی، بەرگی یەکه‌م، چاپی یەکه‌م، بەغداد: شەفەق. ریچ، کلۆدیۆس جیمس (٢٠٠٢) گەشتنامە‌ی ریچ بۆ کوردستان، محەمەد حەمە‌باقی، چاپی سییەم، هەولێر: ئاراس.

سوه‌ره‌وردی (٢٠٢٢) دە مرواری دەریای ئەزل، هاوژین مەلا ئەمین، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: مائی سوه‌ره‌وردی.

شوان، ئیبراھیم (٢٠١٠) فەرھەنگی سۆفیانە‌ی دیوانی جزیری و مەحوی، چاپی یەکه‌م، هەولێر: ئەکادیمیای کوردی.

شیمیل، ئانا ماری (٢٠٢٠) میژوو و رەھەندەکانی سۆفیگەری له ئیسلامدا، زانا ناجی و خیوا مەحمود، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: دەزگای رۆشنبیری جەمال عیرفان.

عەبدولکەریم، سەبوور (٢٠١٤) رەنگدانە‌وی کەسیتی و دنیابینی حەللاج له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا بە تاییبەت لای مەحوی و حافزی شیرازی، چاپی دووهم، سلیمانی: غەزەلنوس. فریزەر (٢٠٢٠) گەشتە‌کە‌ی فریزەر بۆ کوردستان، نەزاد سەلح رەفەت، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: پیرەمێرد.

کۆربین، هینری (٢٠١٨) میژووی فەلسە‌فە‌ی ئیسلامی، عومەر عەلی غەفوور، چاپی یەکه‌م، سلیمانی: دەزگای رۆشنبیری جەمالی عیرفان.

کەسەنەزانی؛ بوشرا- بەرزنجی؛ سەباح (٢٠٢٣) فەرھەنگی پیران، سلیمانی: سەردەم. کامبەل، جۆزێف (٢٠٠٨) دەسە‌لاتی ئەفسانە، چاپی یەکه‌م، هەولێر: ئاراس.

مودەرپیس، مامۆستا مەلا عەبدولکەریم (٢٠١٠) بارانی رەحەت (هۆنراوە‌یە‌کی ئایینی میژوویی پەرورە‌ییە‌ی)، سنە: کردستان.

موده‌پرس، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم (۱۹۸۴) *بنه‌ماله‌ی زانیاران*، محمه‌مه‌دعه‌لی قه‌ره‌داغی، چاپی به‌که‌م، به‌ع‌داد: شه‌فیع.

مه‌لا، نه‌حمه‌د (۲۰۱۳) *مه‌حوی له‌ نیوان زاهیرییه‌ت و باتینییه‌ت و سه‌رچاوه‌دکانی عیشق و وینه‌ی مه‌عشوق‌دا*، چاپی دووهم، سلیمانی: نه‌ندیشه.

هه‌لمه‌ت، له‌تیف (۲۰۰۹) *سو‌فی و سو‌فیگه‌ریتی*، چاپی دووهم، سلیمانی: چاودیر.

ب. فارسی و عربی:

اسپنسر، سیدنی (۱۴۰۰) *عرفان در ادیان جهان*، محمدرضا عدلی، چاپ دوم، تهران: هرمس.

بدوی، عبدالرحمن (۱۳۸۰) *تاریخ تصوف اسلامی از ابتدا تا پایان قرن دوم هجری*، محمدرضا افتخارزاده، چاپ اول، تهران: افراز.

بقلی شیرازی، روزبهان (۱۳۸۷) *شرح شطحات*، قاسم میراخوری، چاپ اول، تهران: شفیعی.

بقلی شیرازی، روزبهان (۲۰۰۵) *مشرّب الأرواح*، طبعة اولی، بیروت: دارالکتب العلمیة.

رضائی، عبدالعظیم (۱۳۷۲) *اصل و نسب و دین‌های ایران باستان*، چاپ اول، تهران: موج.

کاشانی، عبدالرزاق (۱۹۹۹) *معجم اصطلاحات صوفیه*، تحقیق: عبد‌العال شاهین، دارمنار.

ماسینیون و کراوس (۱۳۶۷) *اخبار حلاج*، سیدحمید طیبیان، چاپ اول، تهران: اطلاعات.

نیکیتن، واسیلی (۱۳۷۸) *کرد و کردستان*، محمد قاضی، چاپ سوم، تهران: درایت.

همدانی، عین‌القضاة (۱۳۹۸) *تمهیدات*، تحشیه و تعلیق عقیف عسیران، چاپ دوم، تهران: مولی.